

EURÓPAI PARLAMENT

2009 - 2014

Plenárisülés-dokumentum

A7-0325/2013

8.10.2013

JELENTÉS

a Száhil övben tapasztalható emberi jogi helyzetről
(2013/2020(INI))

Külügyi Bizottság

Előadó: Charles Tannock

RR\1005785HU.doc

PE510.774v02-00

HU

Egyesülve a sokféleségben

HU

TARTALOM

	Oldal
AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY	3
VÉLEMÉNY A FEJLESZTÉSI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL	40
VÉLEMÉNY A NŐJOGI ÉS ESÉLYEGYENLŐSÉGI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL	45
A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE.....	52

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

a Száhil övben tapasztalható emberi jogi helyzetről

(2013/2020(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az ENSZ és Afrika emberi jogi egyezményeire és szerződéseire, beleértve az emberi jogok és a népek jogainak afrikai chartáját is,
- tekintettel a nőkkel szembeni hátrányos megkülönböztetés minden formájának kiküszöböléséről szóló egyezményre (CEDAW) és az ahhoz csatolt fakultatív jegyzőkönyvre,
- tekintettel az emberi jogok és a népek jogainak afrikai chartájához csatolt, az afrikai nők jogairól szóló jegyzőkönyvre,
- tekintettel az 1998. július 17-én elfogadott és 2002. július 1-jén hatályba lépett Római Statútumra,
- tekintettel a 2000. június 23-án aláírt és 2010. június 22-én felülvizsgált Cotonoui Megállapodásra,
- tekintettel az Unió emberi jogokkal és demokráciával kapcsolatos stratégiai keretéről és cselekvési tervéről szóló, 2012. június 25-i tanácsi következtetésekre, valamint az Európai Unió emberi jogokért felelős különleges képviselőjének kinevezéséről szóló, 2012. július 25-i¹, illetve az Európai Unió Száhil övért felelős különleges képviselőjének kinevezéséről szóló, 2013. március 18-i tanácsi határozatra²,
- tekintettel a Száhil övről, különösen Maliról szóló tanácsi következtetésekre, többek között a Száhil öv biztonságával és fejlesztésével kapcsolatos uniós stratégiáról szóló, 2011. március 21-i következtetésekre, valamint a közelmúltbeli, többek között a 2013. január 17-i és 31-i, február 18-i, április 22-i, május 27-i és június 24-i következtetésekre,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek Közgyűlésének a nők és gyermekek vészhelyzetek és fegyveres konfliktusok alatti védelméről szóló nyilatkozatára, valamint az ENSZ Biztonsági Tanácsának a nőkről, a békéről és a biztonságról szóló, 1325(2000) és 1820(2008) sz. határozataira,
- tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának a nőkről, a békéről és a biztonságról szóló 1325(2000) és 1820(2008) számú határozatainak EU általi végrehajtására vonatkozó átfogó megközelítés uniós mutatóiról szóló 2011. június 14-i tanácsi következtetésekre,
- tekintettel az emberi jogokról szóló uniós iránymutatásokra,

¹ HL L 200, 2012.7.27., 21.o.

² HL L 75., 2013.3.19., 29. o.

- tekintettel a nőkkel és lányokkal szemben elkövetett erőszakról, valamint az őket érő hátrányos megkülönböztetés valamennyi formája elleni küzdelemről szóló európai uniós iránymutatásokra,
- tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának a Száhil övvel, és különösen Malival kapcsolatos határozataira, valamint az ENSZ főtitkárának és ENSZ emberi jogokért felelős különleges képviselőjének ilyen tárgyú jelentéseire,
- tekintettel az ENSZ főtitkára által az ENSZ Biztonsági Tanácsa számára a Száhil övben tapasztalt helyzetről 2013. június 14-én készített jelentésre, és az ahhoz csatolt, az ENSZ Száhil övre vonatkozó integrált stratégiájára,
- tekintettel az ENSZ az emberiség fejlődéséről szóló 2013. évi jelentésére,
- tekintettel az Európai Bizottságnak a Száhil övre vonatkozó humanitárius végrehajtási terveire,
- tekintettel a 2013. május 15-én Brüsszelben megtartott, „Együtt egy új Maliért” nemzetközi adományozói konferencia közös elnökségi következtetéseire,
- tekintettel a Száhil övben a nők vezető szerepéről 2013. április 9-én, Brüsszelben tartott magas szintű konferenciára, amelyet az Európai Unió, az ENSZ főtitkári hivatalának Száhil övért felelős különleges megbízottja és a UN Women kezdeményezésére rendeztek meg,
- tekintettel az EU cselekvési tervére, amelynek tárgya a nemek közötti egyenlőség és a nők társadalmi szerepvállalása a fejlesztési együttműködés keretében (2010–2015),
- tekintettel az ENSZ főtitkárának az ENSZ Biztonsági Tanácsához intézett, a Nyugat-Szaharáról szóló, 2013. április 8-i jelentésére, különösen annak a Nyugat-Szahara és a Száhil övben kialakult helyzet közötti összefüggésre vonatkozó hivatkozására, valamint tekintettel az Európai Külügyi Szolgálat (EKSZ) által a Száhil öv biztonságával és fejlesztésével kapcsolatban kidolgozott uniós stratégiára, és különösen azon megállapítására, hogy a Száhil öv problémái határokon átnyúló jellegűek és szorosan összefüggenek, továbbá hogy csak a szomszédos Maghreb-államokra is kiterjedő regionális megközelítés és holisztikus szemlélet segítségével érhető el előrelépés a térségben,
- tekintettel a kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó büntetések vagy bánásmódok kérdésével megbízott különleges előadó 2013. február 28-i jelentésére, amelyet a Nyugat-Szaharára is kiterjedő marokkói látogatásáról készített,
- tekintettel a nyugat-szaharai helyzetről szóló, 2010. november 25-i állásfoglalására¹,
- tekintettel „Az emberi jogok és a demokrácia helyzete a világban” című 2011. évi éves jelentésről és az Európai Unió ezzel kapcsolatos politikájáról szóló, 2012. december 13-i

¹ HL C 99 E., 2012.4.3., 87. o.

állásfoglalására¹ (2012/2145(INI)),

- tekintettel az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának 22. üléséről szóló, 2013. február 7-i állásfoglalására²,
 - tekintettel az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának (UNHRC) 19. ülészakára vonatkozó európai parlamenti álláspontról szóló, 2012. február 16-i állásfoglalására³,
 - tekintettel az Európai Unió közös kül- és biztonságpolitikai főképviselője által a közös kül- és biztonságpolitikáról az Európai Parlament számára készített jelentésre, amelyet a Tanács 2012. október 4-én hagyott jóvá,
 - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
 - tekintettel a Külügyi Bizottság jelentésére, valamint a Fejlesztési Bizottság és a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság véleményére (A7-0325/2013),
- A. mivel a Száhil öv a világ legszegényebb régiói közé tartozik, amely súlyos problémákkal szembesül az emberi jogok, a jogállamiság, a biztonság és a fegyveres konfliktus, valamint a gazdasági és társadalmi fejlődés tekintetében; mivel a térségben jellemző mélyszegénységet tükrözi az ENSZ 2012. évi humán fejlettségi mutatója, amely a világ hat legkevésbé fejlett országa közé sorolja Nigert (186.), Csádot (184.), Burkina Fasót (183.) és Malit (182.);
- B. mivel a térségnek – főként a politikai instabilitás, a szegénység és a nem védett határok révén – egyik meghatározó jellemzője az átgyűrűző hatás, amely jellegéből adódóan közös emberi jogi kihívások elé állítja a Száhil öv egészét; mivel ez a sajátosság arra utal, hogy egy jól koordinált és holisztikus megközelítésre van szükség a Száhil öv teljes gazdasági-földrajzi térsége számára;
- C. mivel a demokrácia, a béke és a felelősségteljes kormányzás megteremtése alapvető fontosságú feladat a Száhil öv államai számára; mivel ezeknek az országoknak el kell indulniuk az emberi jogok és az alapvető szabadságok előmozdítása, a nőkkel és a kisebbségekkel szembeni megkülönböztetés felszámolása, az oktatás és az etnikai megbékélés előmozdítása útján;
- D. mivel ezen állásfoglalás hatálya kiterjed a Száhil övre vonatkozó uniós stratégia által meghatározott országokra, konkrétan Mauritániára, Malira, Nigerre, valamint Burkina Faso és Csád érintett részeire; mivel a Száhil öv átfogóbb földrajzi és ökológiai meghatározása továbbra is döntő fontosságú, tekintettel a régió közös emberi jogi kihívásaira, amelyek a konfliktusokból és különböző humán biztonsági kudarcból vezethetők le, beleértve az állam instabil helyzetét is; mivel e jelentés a Nyugat-Szahara önkormányzattal nem rendelkező területein és a tündüfi menekülttáborokban tapasztalható emberi jogi helyzetet is tárgyalni fogja;
- E. mivel az ENSZ adatai szerint a világon Maliban legmagasabb a gyermekágyi halandósági

¹ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0503.

² Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0055.

³ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0058.

rata, a becslések szerint 100 000 élveszülésre 1000 halálozás jut; mivel az ENSZ humán fejlettségről szóló 2013. évi jelentése kiemeli Nigert és Malit, ahol a halálozási arány az öt év alatti gyerekek körében különösen magas – 1 000 élveszülésre több mint 200 halálozás jut –, és ahol az anyák semmilyen oktatásban nem részesülnek; mivel a Világbank becslése szerint a világon Nigerben és Maliban a legalacsonyabb az általános iskolába való beiratkozási arány, jelenleg 62%, illetve 63%; mivel az ENSZ becslése szerint a Száhil övet és Nyugat-Afrikát sújtó, 2012-es súlyos élelmiszer- és élelmezési válság mintegy 18 millió embert érintett; mivel a Bizottság becslése szerint a térségben 2013-ban 10,3 millió embert sújt az élelmiszer-ellátás bizonytalansága, és közülük 4,2 millió Maliban él, a súlyos akut alultápláltság 1,4 millió, a mérsékelt akut alultápláltság pedig 3,1 millió öt év alatti gyermeket fenyeget; mivel a Bizottság hozzájárult a Száhil Öv Megbékéléseért Globális Szövetség (AGIR-Sahel) létrehozásához, és 2012–2013-ban 517 millió eurós kötelezettségvállalást tett humanitárius és fejlesztési segélyekre;

- F. mivel ezekben az államokban a lakosság egy része nem fér hozzá az egészségügyi ellátásokhoz és számos olyan járványban szenved, mint a kolera, az agyhártyagyulladás, a kanyaró és a HIV/AIDS; mivel magas a HIV/AIDS okozta halálozások száma, amely a fertőzöttek között Csádban évi 11 000, Burkina Fasóban évi 7 100, Maliban évi 4 400, Nigerben pedig évi 4 300 elhalálozást jelent;
- G. mivel a Száhil öv országai gazdagok természeti kincsekben, különösen kőolajban, aranyban és urániumban, de az azok kitermeléséből származó jövedelmet nem forgatják vissza kellő mértékben a helyi gazdaságba annak érdekében, hogy az államok fejlődése lehetővé váljon;
- H. mivel a polgárháborúk és az etnikai konfliktusok következtében a lakosság elvándorol és menekülttáborok jönnek létre, mint Burkina Fasóban a Menta, Nigerben a Mangaize, Mauritániában az M'Bera vagy Csádban a Breidjing menekülttábor; mivel ezekben a táborokban siralmasak az élet- és higiéniai körülmények;
- I. mivel Maliban az elmúlt 20 évben rendszeresen tartottak választásokat; mivel a puccs előtt Afrikában úgy tekintettek az országra, mint a demokrácia egyik viszonylagos sikertörténetére;
- J. mivel a mali válság többrétű, és nem korlátozható pusztán az etnikai konfliktusra; mivel azonban a tuareg lázadásokat és Mali északi részének függetlenségére vagy nagyobb autonómiájára irányuló törekvéseket fegyveres dzsihadista csoportok robbantották ki, amelyek 2012 elején szövetséget kötöttek a szekuláris Azawad Nemzeti Felszabadítási Mozgalommal (MNLA) és annak helyére álltak a felkelésben; mivel e csoportok – különösen az Anszár ad-Dín, az Iszlám Maghreb al-Káidája (AQIM) és a Mozgalom a Nyugat-afrikai Dzsihad Egységéért (MUJAO) – még inkább kihasználták a későbbi bamakói puccs által előidézett instabilitást, valamint a szélesebb körű regionális instabilitást, e csoportokat pedig a líbiai ellenőrizetlen fegyverraktárak látták el; mivel a mali állam létét fenyegető veszély, valamint északon az emberi jogok rendszeres megsértése siettetett a francia, afrikai és ENSZ-erőknek a szélsőséges csoportok által elkövetett atrocitások és emberi jogi jogsértések megszüntetését, a mali államhatalom és a demokrácia helyreállítását, valamint az emberi jogok tiszteletben tartásának visszaállítását célzó fegyveres beavatkozásait; mivel Mali kormánya és a lázadó erők 2013. június 18-án

átmeneti békemegállapodást írtak alá; mivel a mali helyzet olyan megoldást – többek között a nemzetközi közösség hosszú távú kötelezettségvállalását, valamint a mélyen gyökerező politikai, fejlesztési és humanitárius problémák megoldása érdekében határozott cselekvést – kíván, amely túlmegegy a biztonságot érintő fenyegetések elleni fellépésnél;

- K. mivel az, hogy terrorista csoportok vannak jelen a Száhil övben, rendkívül bizonytalanná teszi a biztonsági helyzetet a régióban a túszejtések és az erőszakos támadások miatt; mivel a Száhil öv tranzitzóna a latin-amerikai bűnszervezetektől érkező kábítószer-kereskedelem számára; mivel a kábítószer-kereskedők olykor terroristacsoportokkal társulnak, amelyek a tranzit biztonságát biztosítják; mivel e kereskedők jelenléte instabilitás forrása mind a Száhil öv, mind az Európai Unió számára, amely gyakran e kereskedelem célállomása;
- L. mivel a Száhil öv kormányainak be kell vonniuk az érintett lakosságot, hogy tartós megoldást találjanak a válságra; mivel a Száhil-válság rendezésében különösen a nők részvétele szükséges előfeltétele a hosszú távú stabilitás elérésének; mivel a büntetlenség – köztük a konfliktusok során elkövetett nemi alapú erőszakkal szembeni büntetlenség – elleni küzdelem elengedhetetlen a régió stabilitásához és a tartós béke megteremtéséhez;
- M. mivel az Unió fokozottabb figyelmet fordított a Száhil övre, amint azt a Száhil öv biztonságára és fejlesztésére vonatkozó uniós stratégia 2011-ben történt elfogadása, az Unió közös biztonság- és védelempolitikáján (KBVP) belüli kapacitásépítő misszióknak (EUCAP Sahel) 2012. júliusi, valamint az EU KBVP mali kiképző missziójának (EUTM) 2013. februári elindítása és az Európai Unió Száhil övért felelős különleges képviselőjének kinevezése is bizonyítja; mivel az Európai Unió Száhil övért felelős új különleges képviselőjének 2013. március 18-án elfogadott megbízatása erőteljes emberi jogi dimenziót foglal magában;
- N. mivel az összetett és egymással összefüggő problémák az uniós eszközök és politikák teljes körét felhasználó, összehangolt és átfogó megközelítést tesznek szükségessé, összekapcsolva a válságkezeléssel, a biztonsági ágazattal, a fejlesztési együttműködéssel és az ökológiai fenntarthatósággal kapcsolatos uniós célkitűzéseket az emberi jogok, a demokrácia támogatása és a jogállamiság terén tett uniós erőfeszítésekkel; mivel a régióra irányuló átfogó stratégiának magában kell foglalnia az alelnökön/főképviseleten keresztül megvalósuló hatékony koordinációt az érintett biztosok – mint például a fejlesztésügyi és humanitárius segítségnyújtási biztos, az EKSZ, az EU emberi jogi különleges képviselője, az EU Száhil övért felelős különleges képviselője, a terrorizmus elleni küzdelem uniós koordinátora –, valamint a tagállamok között; mivel az aktuális válság hatékony rendezésének ki kell terjednie a lakosság életszínvonalának javítására irányuló gazdasági és szociális politikákra is;
- O. mivel az uniós politikáknak elsősorban a vidékfejlesztésre és a mezőgazdaságra kell összpontosítania annak érdekében, hogy a Szubszaharai-Afrika fenntartható társadalmi-gazdasági fejlődéséhez való hozzájárulásképpen biztosítsa az élelmezés biztonságát; mivel a Bizottság, többek között az ENSZ Humanitárius Ügyeket Koordináló Hivatalával (UNOCHA), az ENSZ Gyermekalapjával (UNICEF), az ENSZ-szel, az ENSZ menekültügyi főbiztosával (UNHCR) és az Élelmezési Világprogrammal (WFP)

partnerségben elindította az „AGIR-Sahel” kezdeményezést, amely az EU átfogó megközelítésének részeként a szervezetek közötti együttműködésre törekszik a Száhil övben tapasztalható élelmezési válság kezelése során; mivel a partnerek 750 millió euró minimális befektetést határoztak meg ahhoz, hogy szociális biztonsági hálót biztosítsanak a legkiszolgáltatottabbaknak arra az esetre, ha a jövőben újra aszály sújtja őket;

- P. mivel a Száhil övben az emberi jogokat sértő cselekmények, valamint a politikai, a környezeti, a humanitárius és a fejlődési válság különösen sújtja a nőket, akik gyakran hátrányos megkülönböztetés, rendkívüli fizikai és emberi kiszolgáltatottság, krónikus szegénység és kirekesztés áldozatai; mivel a nemek közötti egyenlőség, a nők politikai és gazdasági felelősségvállalása, a férfiak és nők közötti egyenlőség előmozdítása és a nők jogainak védelme nélkülözhetetlen a szegénység visszaszorításához és a fenntartható fejlődés ösztönzéséhez; mivel az egyre megszorítóbb természetű társadalmi környezet korlátozza a nők mobilitását és érvényesülését, és végső soron azt a képességüket, hogy hatékony vezetők és nőjogi jogvédők legyenek; mivel a Száhil övben a kistermelők többsége nő, akiknek mégis korlátozzák a földhöz való jogát; mivel a földterületek tulajdonjogának hiánya hozzájárul a nők szegénységéhez; mivel tanulmányok bizonyítják, hogy amennyiben a nők képzettséget szerezhetnek, jövedelemre tehetnek szert és az kezelhetik, ez számos pozitív eredménnyel jár, például: csökken a gyermekágyi halálozás és a csecsemőhalandóság, javul a nők és a gyermekek egészségi állapota és tápláltsága, növekszik a mezőgazdasági termelékenység, enyhülhet az éghajlatváltozás, lassul a népességnövekedés, terjeszkednek a gazdaságok és megtörik a generációról generációra örökített szegénység¹;
- Q. mivel 2012-ben, a családtervezéssel foglalkozó londoni csúcstalálkozón több mint száz kormány, nemzetközi ügynökség és nem kormányzati szervezet tűzte ki maga elé azt a célt, hogy 2020-ig további 4 milliárd USD-t fektet be azzal a céllal, hogy a fogamzásgátlót használó nők száma 120 millióval emelkedjen a világ 69 legszegényebb országában, a Száhil öv országait is ideértve; mivel ez a finanszírozás a jelenlegi 10 milliárd USD értékű finanszírozáson felül áll majd rendelkezésre;
- R. mivel a Száhil öv országai részes felei a Cotonoui Megállapodásnak; mivel az Európai Unióval kötött partnerség az emberi jogokra és a helyes kormányzásra vonatkozó, kölcsönösen elfogadott rendelkezéseken alapul, és kiterjed a fejlesztési segélyekre, a helyes kormányzásra, az emberi jogok előmozdítására és a humanitárius segítségnyújtásra;
- S. mivel az Uniónak az Afrikai Unióval (AU), a Nyugat-afrikai Államok Gazdasági Közösségével (ECOWAS), az Arab Maghreb Unióval, a regionális emberi jogi intézményekkel, az ENSZ emberi jogi testületeivel és a civil társadalmi szervezetekkel való együttműködése továbbra is előfeltétele annak, hogy a Száhil övben eredményesen szót emeljenek az emberi jogok védelméért és előmozdításáért;
- T. mivel az ENSZ-főtitkár 2013. június 14-én az ENSZ Biztonsági Tanácsához intézett jelentésében javasolta egy, a Száhil övre von integrált stratégia elfogadását, amely a

¹ Isobel Coleman, ‘The global glass ceiling: why empowering women is good for business’, in Foreign Affairs, Vol. 89, May/June 2010, 13–20.o.; UN Population Fund, ‘State of world population 2009 – Facing a changing world: women, population and climate’.

következő három stratégiai célon alapul: az inkluzív és hatékony kormányzás erősítése az egész régióban, a határokon átnyúló biztonsági fenyegetettségek kezelésére alkalmas nemzeti és regionális biztonsági mechanizmusok kiépítése, valamint a hosszú távú ellenálló képesség kialakítása érdekében a humanitárius és fejlesztési tervek és beavatkozások integrálása;

- U. mivel Nyugat-Szaharában 1991 óta tüzszünet van érvényben a marokkói kormány és a Polisario Front között; mivel az ENSZ Nyugat-Szaharát önkormányzattal nem rendelkező területnek tekinti; mivel a Szaharai Demokratikus Arab Köztársaság az Afrikai Unió teljes jogú tagja, jelenleg 35 ENSZ-tagállam ismeri el, nem ismeri azonban el az ENSZ kollektíven, illetve az uniós tagállamok egyike sem; mivel Marokkónak jogi kötelezettsége számot adni arról, hogy ténylegesen gyakorolja a közigazgatási hatalmat a nyugat-szaharai terület és annak lakossága felett; mivel az ENSZ a Biztonsági Tanács égisze alatt közvetítőként lép fel, hogy megoldást találjon a konfliktusra; mivel azonban az ENSZ főtitkára szerint a terület jövőbeli státuszával kapcsolatos egyetlen alapvető kérdésben sem történt előrelépés; mivel a Nyugat-Szahara státuszával kapcsolatos népszavazásra – amelyről először 1988-ban született elvi megállapodás – még mindig nem került sor;
- V. mivel Marokkó számos nemzetközi és emberi jogi szerződést írt alá és ratifikált, mint például minden egyénnek az erőszakos eltüntetéssel szembeni védelméről szóló nemzetközi egyezményt, a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányát (ICCPR), a kínzás elleni egyezményt (CAT), a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetés minden formájának kiküszöböléséről szóló egyezményt és az Egyesült Nemzetek emberi jogvédők védelméről szóló nyilatkozatát (UNPHRD);
- W. mivel az ENSZ Biztonsági Tanácsának 1754 (2007), 1783 (2007), 1871 (2009), 1920 (2010), 1979 (2011), 2044 (2012) és 2099 (2013) sz. határozatai arra szólították fel a szomszédos államokat, hogy teljes mértékben működjenek együtt az ENSZ-szel és egymással annak érdekében, hogy megerősítsék azon elkötelezettségüket, hogy véget vetnek a jelenlegi patthelyzetnek és a politikai megoldás irányába lépnek előre;
- X. mivel az algériai Tinduf közelében lévő, első ízben harminchét évvel ezelőtt létrehozott menekülttáborok a világ második legrégebben működő táborai; mivel a politikai patthelyzet eleve kizárja megszüntetésük reális lehetőségét, illetve a tábor lakóinak letelepítését vagy hazatelepülését a közeljövőben;
- Y. mivel mind a marokkói kormányt, mind a Polisario Frontot vádolják emberi jogi visszaélésekkel; mivel az ENSZ Nyugat-szaharai Népszavazási Missziója (MINURSO) az egyetlen olyan ENSZ-misszió, amelynek megbízatása nem foglalja magában az emberi jogi dimenziót, és nem nyújt mechanizmust az állítólagos emberi jogi visszaélések jelentésére; mivel az ENSZ Biztonsági Tanácsának 2013. április 25-i 2099. sz. határozata meghosszabbította a MINURSO megbízatását; mivel a főtitkár 2013. április 8-i jelentése három oldalt szentel az emberi jogok kérdésének; mivel az ENSZ Biztonsági Tanácsa és az abban helyet foglaló uniós tagállamok nem támogatták az USA javaslatát, hogy a MINURSO emberi jogi megbízatást is kapjon, ami erőszakkal elfojtott lakossági tüntetésekhez vezetett Nyugat-Szaharában;

Általános megfontolások

1. mélységes aggodalmát fejezi ki a Száhil övben tapasztalható emberi jogi helyzet miatt, amelyet a politikai, társadalmi, gazdasági és ökológiai téren kialakult többféle válság súlyosbított; hangsúlyozza, hogy a rendkívül bonyolult kihívások integrált és átfogó politikai választ és a konfliktusban részes feleket bevonó politikai megoldást igényelnek;
2. megjegyzi, hogy a Száhil övben tapasztalható emberi jogi helyzet a mali fegyveres konfliktus és a francia, afrikai és ENSZ-haderők beavatkozása következtében nagyobb nemzetközi figyelmet kapott; elismeri, hogy e konfliktus sajátos problémákat idéz elő az országban, valamint súlyosbítja a Maliban és a térségben – például Líbiában – már meglévő strukturális problémákat; hangsúlyozza azonban, hogy a Malival kapcsolatos aktuális aggályok nem vonhatják el a figyelmet azon tartós és átható problémákról, amelyek a Száhil öv többi részében komoly hatást gyakorolnak az emberi jogokra, különösen a szervezett bűnözésre, a rabszolgaságra és az emberkereskedelemre, a fegyver- és kábítószer-kereskedelemre, a dzsihádisták szélsőségeire és radikalizálódásra, az instabil kormányzásra és az intézményi korrupcióra, valamint az általános és pusztító szegénységre, a gyermekkatonákra és a nőkkel szembeni megkülönböztetésre;
3. emlékeztet arra, hogy a határok átjárhatósága az egyik meghatározó jellemzője a régió országainak; kiemeli, hogy a Száhil övbeli helyzet súlyosbodása szükségképpen összefügg azzal, hogy a líbiai háborút követően tömegével áramlottak be fegyverek Mali északi részébe, miközben a líbiai lázadókat a régió többi országának határain szisztematikusan lefegyverezték; ismételten felszólít a fegyvereladás szigorú szabályozására és ellenőrzésére annak érdekében, hogy a tagállamok ne járuljanak hozzá a konfliktusok továbbterjedéséhez;
4. örvendetesnek tartja, hogy az emberi jogok nagyobb figyelmet kapnak az Unió politikájában; megjegyzi, hogy az ENSZ kidolgozott a Száhil övre vonatkozóan egy átfogó, erőteljes emberi jogi dimenziót tartalmazó stratégiát; emlékeztet arra, hogy az Unió és a Száhil öv országai a Cotonoui Megállapodás részes feleiként kölcsönös kötelezettségeket vállaltak az emberi jogok és a demokratikus alapelvek védelmére, a jogállamiság és az átlátható és elszámoltatható kormányzás alapján; emlékeztet arra, hogy a Száhil öv államai az emberi jogok, a nők jogainak és a gyermekek jogainak védelméről szóló legtöbb nemzetközi szerződésnek részes felei;
5. hangsúlyozza, hogy az EU a világ legnagyobb adományozójaként fontos szerepet tölt be a Száhil öv fejlesztési kihívásainak kezelésében; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy más nemzetközi szereplőket is bevonjanak az olyan, milleniumi fejlesztési célok szerinti erőfeszítésekbe, mint a szegénység és az éhezés felszámolása, a nemek közötti egyenlőség előmozdítása és a gyermekhalandósági ráta csökkentése;

Emberi jogok a fegyveres konfliktusok miatt kialakult helyzetekben

6. különösen sürgetőnek tekinti a mali emberi jogi helyzetet, mivel a jelentések arról számolnak be, hogy fegyveres tuareg lázadók és dzsihádisták csoportok súlyos emberi jogi visszaéléseket követnek el Mali északi részén; megjegyzi, hogy az állítólagos bűncselekmények közé tartozik a tömeges nemi erőszak, a kínzás, a megcsónkítások és a kegyetlen bánásmód – köztük a végtagok amputálása, a nyilvános korbácsolás, az észlelt házasságtörésért pedig a megkövezés –, az etnikai származáson alapuló erőszak, az etnikai tisztogatás kísérlete, a fogva tartottak bírósági eljárás nélküli és statáriális kivégzései, az

illegális letartóztatások és fogva tartás, a tisztességes eljárás nélküli ítélethozatal, a kényszerházasságok és szexuális rabszolgaság, a kulturális objektumok elleni szándékos támadások, valamint a tulajdon pusztítása és a fosztogatás; mélységes aggodalmának ad hangot a terrorista és bűnözési módszerekben megfigyelhető új tendenciák, mint például az öngyilkos bombamerényletek, az emberrablás és túszszedés, valamint a gyermekek élő pajzsként való használata miatt; megjegyzi, hogy 2013 januárja óta a mali biztonsági erők egységei által és a kisebb mértékben a polgárőrség csoportjai által a dzsihádzmussal gyanúsítottakkal és a lázadó csoportokkal láthatóan együttműködőkkel szemben elkövetett emberi jogi visszaélésekről is számos alkalommal érkezett beszámoló; megjegyzi, hogy a visszaélések jórészt a tuareg, arab és fuláni közösségek tagjai ellen irányulnak, a hadsereget pedig gyakran vádolják etnikai alapú megtorlásokkal; súlyos aggodalmának ad hangot amiatt, hogy az állítólagos jogsértések között szerepelt a fogva tartottakkal és civilekkel szembeni kínzás és embertelen bánásmód, az erőszakos eltüntetés, a bírósági tárgyalás nélküli és statáriális kivégzés; további aggodalmának ad hangot azon beszámolók miatt, miszerint Dél-Maliban a puccs előtti Touré-rezsimhez hű biztonsági erők tagjait a hadsereg meggyilkolta, megkínozta és eltüntette; ezenfelül súlyos aggodalommal jegyzi meg, hogy a beszámolók szerint az aknák mali civileket, köztük gyerekeket ölnek és csonkítanak meg; felszólítja valamennyi küzdő felet, hogy tartózkodjanak az aknák használatától, és gyorsan és hatékonyan működjenek együtt a regionális és nemzetközi szereplőkkel e fegyverek teljes felszámolásának biztosítása érdekében;

7. üdvözli, hogy a mali hatóságok és a Mali északi részén működő fegyveres lázadó csoportok 2013. június 18-án aláírták a sikeres elnökválasztásokat és a mali béketárgyalásokat megelőző megállapodást, és külön üdvözli, hogy mindegyik részes fél kötelezettséget vállalt arra, hogy minden emberi jogi jogsértésnek véget vet; üdvözli az egység, a párbeszéd és az alkotmányos rend helyreállítása iránti elkötelezettségüket; elismeri ugyanakkor, hogy ez egy ideiglenes megállapodás, amelyet a konfliktust végleges lezárása érdekében mindkét fél részéről cselekvésnek kell követnie; ösztönzi a mali hatóságokat és nemzetközi partnereiket, hogy e célból fordítsanak kiemelt figyelmet az emberi jogi visszaélések új formáira, különösen az etnikai származáson alapuló megtorlásokra, amelyek egyes észak-mali területek visszaszerzése óta jelentek meg, és amelyek – megfelelő kezelés hiányában – komolyan akadályozhatják a békeépítést és a megbékélést; üdvözli, hogy a mali kormány az ország északi részén felvonultatott hadsereg katonai műveleteit felügyelő egységeket állított fel, és hogy vizsgálatot indítottak a mali fegyveres erők egyes egységeinek tulajdonított állítólagos emberi jogi jogsértésekkel kapcsolatban; felhívja a fegyveres erőket, hogy a korábban a lázadók által ellenőrzött területeken való műveleteik során tegyenek biztonyságot professzionalizmusról; felszólítja ezenfelül Mali kormányát, hogy fokozza erőfeszítéseit a mind a jelenlegi műveletek, mind pedig az esetleges jövőbeli offenzívák során bekövetkező visszaélések bejelentésének megkönnyítésére, többek között a Nemzeti Emberi Jogi Bizottságnak nyújtott támogatáson keresztül, továbbá hogy a gyanúsított milicisták kihallgatása során tartsa tiszteletben a tisztességes eljárást; megismétli, hogy elítéli a civil lakosság, a fogva tartottak és a katonák ellen a beszámolók szerint elkövetett atrocitásokat; emlékeztet a Nemzetközi Büntetőbíróság (NBB) főügyészének azon megállapítására, miszerint joggal feltételezhető, hogy a Maliban elkövetett rémtettek háborús bűncselekménynek minősülhetnek; úgy véli továbbá, hogy bizonyos atrocitások emberiség elleni bűncselekménynek minősülhetnek;

8. súlyos aggodalommal jegyzi meg, hogy a destabilizálódás fokozódásának további oka Maliban a növekvő szintű korrupció, ami miatt az északi területek népessége, például a tuaregek, a songhaik és az arabok nem részesülnek a nemzetközi segélyekből; hangsúlyozza, hogy a korrupció egyik legveszélyesebb hatása az Észak- és Dél-Mali közötti kulturális és etnikai elkülönülés kialakulása;
9. mélységes aggodalommal jegyzi meg, hogy az ENSZ Menekültügyi Főbiztossága közel 300 000 főre becsüli Maliban a belső menekültek számát azon túlmenően, hogy a szomszédos Burkina Fasóban, Nigerben, Mauritániában és kisebb mértékben Algériában több mint 175 000 menekült tartózkodik; azonnali fellépésre szólít fel azon menekülttáborokban és Mali azon északi részein, ahol a jelentések szerint kolerajárvány van, rendkívül bizonytalan az élelmiszer-ellátás és riasztó mértéket ölt a gyermekhalandóság az alultápláltság, valamint a biztonságos ivóvízhez és az egészségügyhöz való hozzáférés hiánya miatt, messze meghaladva a régió egészére vonatkozó adatokat; kéri a nemzetközi adományozókat, hogy sürgősen tegyenek eleget pénzügyi kötelezettségvállalásaiknak, és haladéktalanul gyűjtsék össze az ahhoz hiányzó 290 millió dollárt, hogy az ENSZ Menekültügyi Főbiztossága megállíthassa a jelenleg 3,4 millió malit érintő élelmiszerválságot; hangsúlyozza a menekültek és a belső menekültek megvédésének és annak a fontosságát, hogy a nemzeti megbékélés kulcsfontosságú elemeként elő kell segíteni, hogy rendben visszatérjenek otthoni közösségeikhez;
10. felhívja a figyelmet a jelenlegi mali konfliktusban a nők szenvedésére; kifejezetten elítéli a gyermekrablás és a nemi erőszak – mint háborús bűncselekmény – háborús fegyverként való alkalmazását; elvárja, hogy az Unió és Mali egyéb nemzetközi partnerei szorosan működjenek együtt a mali hatóságokkal az ENSZ Biztonsági Tanácsának 1325. és 1820. sz. határozatában és az uniós átfogó megközelítésben foglalt kötelezettségek végrehajtása érdekében; felhívja a figyelmet az átmeneti igazságszolgáltatási mechanizmusok létrehozásának fontosságára a célból, hogy felszámolják a nemi alapú erőszak elkövetőinek büntetlenségét;
11. nyomatékosan kéri az EU-t és a Száhil öv országait, hogy maradéktalanul hajtsák végre az ENSZ Biztonsági Tanácsának alábbi határozatait: a 1325. sz. határozatot a nőkről, a békéről és a biztonságról, amely felszólít a nők részvételére a konfliktusok rendezésének minden vonatkozásában és minden szinten, az 1820. sz. határozatot a szexuális erőszakról a konfliktusok idején és a konfliktusok utáni helyzetekben, valamint a korábban említett határozatokon alapuló, ezt követően elfogadott 1888., 1889., és 1960. sz. határozatokat; kéri ezért, hogy támogassák és biztosítsák a nők békefolyamatokban való részvételét, és ismerjék el, hogy a nemi perspektívát be kell építeni a konfliktusmegelőzésbe, a békefenntartó műveletekbe, a humanitárius segítségnyújtásba és a konfliktus utáni helyreállításba; tiltakozik a háborús területeken élő nőknek pusztán női mivoltuk miatt okozott rendkívüli szenvedés ellen; kitart amellett, hogy az ilyen jellegű szenvedést okozó cselekmények, például a lányok ellen a katonák által elkövetett nemi erőszak, a kényszerprostitúció, a nők erőszakos megtermékenyítése, a szexuális rabszolgaság, a nemi erőszak és a szexuális zaklatás, valamint a csábítással történő megszojtetés olyan bűncselekmények, amelyeket nem szabad figyelmen kívül hagyni; hangsúlyozza, hogy ezeket az Uniónak olyan alapvető problémákként kell kezelnie, amelyeket tekintetbe kell venni; hangsúlyozza, hogy elengedhetetlen a terhesség-megszakítás lehetőségének a biztosítása azon nők és lányok számára, akik a fegyveres konfliktusok során nemi erőszak

áldozataivá váltak;

12. megjegyzi, hogy a nőket sokszor nem veszik figyelembe a békéért folytatott küzdelem elismerése során; emlékeztet arra, hogy ha a nőket rendszeresen bevonják a konfliktusrendezési folyamatba és a béke megszilárdításába, akkor kulcsszerepet játszhatnak a békétárgyalásokon, szélesítve az újjáépítés, a helyreállítás és a tartós béke hatóerejét; szorgalmazza ezért a nők részvételét minden nemzeti, regionális és nemzetközi megbékélési folyamatban Maliban, különösen az ország északi térségében; kéri, hogy az ENSZ 1325. számú határozatával kapcsolatos nemzeti cselekvési tervek rendszeresen ellenőrizzék és kiemelt kérdéseiket rendszeresen frissítsék;
13. megvetéssel tekint a gyermekek ellen Maliban elkövetett súlyos jogsértésekre és kegyetlen erőszakos cselekményekre, többek között arra, hogy a jól dokumentált jelentések szerint az ország északi részén működő szinte összes fegyveres csoport toboroz és alkalmaz gyermekkatonákat, a kormány erőit is beleértve; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy elegendő forrásokat különítsenek el a gyermekkatonák leszerelésével és rehabilitációjával kapcsolatos feladatokra; ezzel kapcsolatban üdvözli, hogy a mali kormány és az ENSZ megállapodástervezetet dolgoz ki, amely lehetővé teszi, hogy a fegyveres csoportokba bevont gyermekkatonákat átadják az ENSZ képviselői részére, és elismerését fejezi ki az UNICEF e gyerekek visszailleszkedésére irányuló intézkedései miatt; mélyszégyent fejez ki a gyermekekről és a fegyveres konfliktusokról szóló legutóbbi ENSZ-jelentés megállapításai miatt, amely jelentés rávilágít, hogy a mali konfliktus jellege és az annak során alkalmazott taktika példa nélküli fenyegetést jelent a gyermekekre nézve; a leghatározottabban elítéli a gyermekek megölését és megcsonkítását, a nemi erőszakot, a kényszerházasságokat, a gyermekrablásokat és a mali konfliktus során előfordult, iskolák és kórházak elleni támadásokat, és a lányok oktatáshoz való hozzáféréseinek korlátozását; megjegyzi, hogy északon az iskolák többségét még nem nyitották meg újra, és azonnali fellépést sürget ennek lehetővé tétele érdekében; felhívja a figyelmet azokra az esetekre, amikor a Mali északi részén nemi erőszak következtében született gyermekeket magukra hagyják, amely aggasztó tendenciára sürgős megoldást kell találni; emellett mély aggodalmának ad hangot amiatt, hogy a jelentések szerint a gyermekeket felnőttekkel együtt tartják fogva, és megfelelő védelem hiányában hallgatják ki őket; üdvözli ebben az összefüggésben az ENSZ Biztonsági Tanácsának törekvését, hogy egyedi védelmet nyújtson a fegyveres konfliktusokban érintett nők és gyermekek számára;
14. felszólítja a Száhil öv összes országát, hogy folytassanak megelőzési és védelmi politikát annak érdekében, hogy a fegyveres csoportok erőszakkal ne szervezhessenek be gyermekeket; felszólítja ezen országokat, hogy ezeket a gyermekeket ne sorozzák be a reguláris hadseregbe, és hogy ítéljenek el mindenkit, aki ilyen háborús bűncselekményt követ el;
15. sajnálatosnak tartja, hogy megpróbálják elpusztítani Mali északi részének értékes kulturális örökségét, mivel fegyveres csoportok rombolják le Timbuktuiban és Gaóban az ősi szúfi síremlékeket és más becses műemlékeket, valamint körülbelül 4200 ősi kéziratot, Douentzában dogon ünnepi maszkokat és kulturális házakat (togunákat), Kidalban és máshol pedig könyvtárakat semmisítették meg; megítélése szerint Mali északi részén a kulturális megszüntetés háborús bűncselekménynek minősül; üdvözli és szorgalmazza a mali kulturális örökség helyreállítására és az ősi kéziratok védelmére

irányuló UNESCO cselekvési terv uniós támogatását;

16. üdvözli a „Szervál” néven 2013. január 11-én elindított francia katonai műveletet és annak Mali szuverenitása, egysége és területi integritása melletti elkötelezettségét mint a Mali újjáépítése és demokratizálása felé tett első lépést; üdvözli, hogy az ENSZ Biztonsági Tanácsa ezt követően, 2013. április 25-én elfogadta 2100. sz. határozatát, és hogy az határozottan emberi jogi irányultságú, valamint hogy a Maliban működő többdimenziós és integrált stabilizációs ENSZ-misszió (MINUSMA) megbízatásában az az utasítás szerepel, hogy kövesse nyomon, segítsen kivizsgálni és jelentse a Biztonsági Tanácsnak az emberi jogi visszaéléseket vagy az emberi jogok, illetve a nemzetközi humanitárius jog megsértésének eseteit; örvendetesnek tartja, hogy az EU mali fegyveres erők kiképzéséhez hozzájáruló katonai missziójába (EUTM) beépítették az emberi jogokkal kapcsolatos képzést;
17. támogatja a Malit segítő nemzetközi missziót és a 2013 júliusában annak helyébe lépő MINUSMA-t, valamint az Európai Unió Száhil övért felelős különleges képviselőjének misszióját; elégedettségét fejezi ki az ENSZ főtitkárának 2013. június 14-i javaslatával kapcsolatban, amelynek célja „az ENSZ integrált stratégiájának” létrehozása a Száhil övre vonatkozóan, határozottan fellépve a válság valamennyi vonatkozásában, azaz az irányítás javítása, a bűnözés (a kábítószer-, ember-, fegyver- és cigarettakereskedelem, a pénzmosás) és a terrorizmus elleni küzdelem, valamint a humanitárius segélyek terén; különösen üdvözli e stratégia célkitűzését, amely szerint a tartós megbékélés biztosítása érdekében meg kell erősíteni a hatékony és globális kormányzást az egész régióban, és össze kell hangolni a humanitárius és fejlesztési terveket és fellépéseket;
18. üdvözli az afrikai irányítású, Malit támogató nemzetközi misszió (AFISMA) által betöltött fontos szerepet, amely megteremtette a MINUSMA alapjait; üdvözli továbbá, hogy jelentős afrikai kontingens vesz részt a MINUSMA misszióban, és különösen üdvözli az Afrikai Unió azon döntését, hogy a misszió keretében emberi jogi megfigyelőket küld; reméli, hogy e két jellemző továbbra is norma lesz az afrikai műveletekben; üdvözli, hogy az ideiglenes békemegállapodásban mind a mali hatóságok, mind pedig a fegyveres csoportok ígéretet tettek a megfigyelők alkalmazásának lehetővé tételére; üdvözli, hogy megfigyelők érkeztek Gaóba és Timbukta, és reméli, hogy hamarosan lehetséges lesz a megfigyelők Kidalban való bevetése is, tükrözve az északon a mali konfliktus mindkét fele által elkövetett állítólagos emberi jogi visszaélések kivizsgálásának szükségességét; üdvözli továbbá, hogy a Bizottság támogatja ezeket a megfigyelőket, valamint azt a törekvését, hogy a demokrácia és az emberi jogok európai eszközén keresztül további helyi és regionális civil társadalmi megfigyelőket képezzen és vessen be; szorgalmazza, hogy az Unió vonja le a tanulságokat e tapasztalatokból, és a mali nemzeti és helyi civil társadalom szereplőire támaszkodva találja meg a módját, hogy képzett szakértői csoportok álljanak rendelkezésre, amelyek sürgős helyzetekben gyorsan bevetetők a helyszínen, hogy szükség esetén szakértői tanácsot adjanak az uniós döntéshozóknak;
19. felhívja a figyelmet annak sürgős szükségességére, hogy a fegyveres konfliktusos helyzetekben fokozzák a nemzetközi emberi jogi és humanitárius normáknak való megfelelést; felszólítja a főképviselet, hogy vonja le a tanulságokat a Maliban és más közelmúltbeli konfliktusokban bekövetkezett tragikus eseményekből annak érdekében, hogy felülvizsgálja a nemzetközi humanitárius jogra vonatkozó iránymutatásokat,

törekedjen ezen iránymutatások hatékonyabb végrehajtására, és támogassa a Vöröskereszt Nemzetközi Bizottsága és a svájci kormány folyamatban lévő kezdeményezését, amely a nemzetközi humanitárius jog tekintetében a jelenlegi nemzetközi irányítási keret reformjára irányul;

20. üdvözli a 2013. május 15-én megtartott, „Együtt egy új Maliért” nemzetközi adományozói konferencia következtetéseit; hangsúlyozza, hogy az adományozók 3,25 milliárd euró adományozását vállalták Mali számára a következő két évben, amelyből a legtöbbet, 520 millió eurót az EU ígért; helyesli a mali kormány Mali fenntartható helyreállítására vonatkozó tervét (PRED); üdvözli, hogy különös figyelmet fordítanak az államháztartás és a nyersanyag-kitermelő iparágak elszámolásai átláthatóságának biztosítására; támogatja, hogy Mali kormánya jóváhagyta az illegális gazdagodás elleni törvénytervezetet, és hangsúlyozza annak fontosságát, hogy végrehajtsák az adományozói konferencia azon kötelezettségvállalását, amely a törvény elfogadása után a módszeres alkalmazás alapos nyomon követésére irányul; sajnálja, hogy a konferencia következtetése nem tükrözik azt a kitűzött uniós kötelezettségvállalást, hogy a fejlesztési együttműködés a jogokon alapuló megközelítés felé mozdul el; felhívja az EU-t és nemzetközi partnereit, hogy a konferenciát követő hatékony és összehangolt nyomon követés részeként teljesítsék kölcsönös kötelezettségvállalásaikat; ismételten hangsúlyozza, hogy a segélyt intézményi reformhoz és érzékelhető társadalmi és politikai fejlődéshez kell kötni; helyesli továbbá a regionális szereplők konstruktív bevonását; a mali hatóságok körében általánosan elterjedt korrupció mértékére tekintettel kéri, hogy minden szükséges biztosítékot és ellenőrzést alkalmazzanak annak érdekében, hogy a folyósított összegek a lehető legrövidebb időn belül valóban a mali lakosságot segítsék;
21. ismételten rámutat az EU emberi jogi záradékának fontosságára valamennyi, harmadik országgal – köztük a Száhil öv államaival – kötött megállapodásban; hangsúlyozza, hogy a záradék az EU egyik leghatékonyabb eszköze, amely nemcsak a legkevésbé fejlett országok fenntartható fejlődését, hanem ezekben az országokban az emberi jogok megfelelő tiszteletben tartását és védelmét is eredményezheti;
22. úgy véli, hogy Maliban a tartós béke és stabilitás biztosítása szempontjából kulcsfontosságú a büntetlenség elleni küzdelem, a jogorvoslati lehetőség biztosítása az áldozatok számára és a súlyos emberi jogi visszaélések – többek között a konfliktusok során elkövetett, a nők méltóságát sértő nemi alapú erőszak – elkövetőinek hovatartozásuktól és jogállásuktól független felelősségre vonása; örömdetesnek tartja ezért, hogy a mali kormány a Nemzetközi Büntetőbíróság elé utalta a helyzetet, és hogy a Nemzetközi Büntetőbíróság főügyésze hivatalos vizsgálatokat indít, valamint hogy a mali kormány és a lázadó csoportok az ideiglenes békemegállapodás 18. cikkében bejelentették azon szándékukat, hogy nemzetközi vizsgálóbizottságot hoznak létre az állítólagos háborús bűnök, az emberiség elleni bűncselekmények és egyéb súlyos emberi jogi visszaélések, valamint a nemzetközi és a humanitárius jog megsértése eseteinek kivizsgálására; nyomatékosan kéri az EU-t és Mali egyéb nemzetközi partnereit, hogy a béketárgyalások során helyezték előtérbe a büntetlenség kérdését, segítsék a kormányt a visszaélések elkövetőinek felelősségre vonására irányuló céljának elérésében és az ideiglenes békemegállapodás rendelkezéseinek végrehajtásában, valamint biztosítsák, hogy a nemi alapú erőszakos bűncselekmények elkövetőit bíróság elé állítsák; ismételten hangsúlyozza, hogy ennek az összes fél által elkövetett bűncselekményekre és

atrocitásokra ki kell terjednie;

23. üdvözli, hogy a mali kormány 2013. március 6-án létrehozta a Nemzeti Párbeszéd és Megbékélés Bizottságát, amely kétéves mandátummal rendelkezik; hangsúlyozza, hogy a Nemzeti Bizottságnak a lehető legnagyobb reprezentativitással kell bírnia, és a lehető leghamarabb gyakorlati eredményeket kell felmutatnia; különösen üdvözli e tekintetben, hogy a Nemzeti Bizottság tagsága a politikai folyamat befogadó jellege és a pluralizmus melletti elkötelezettséget jelezve a befogadásra utal, amit az alelnökök személye is bizonyít; megjegyzi, hogy a Nemzeti Bizottságot megbízták a konfliktus kezdete óta bekövetkezett emberi jogi visszaélések dokumentálásával is; arra ösztönzi e bizottságot, hogy tárja fel a mali válság kialakulásának okait, nyíltan és átfogóan vizsgálja ki a tuareg közösségekkel szemben Mali függetlensége óta elkövetett állítólagos visszaéléseket és megkülönböztetést, és tegyen ajánlásokat a helyzet ésszerű javítására; üdvözli továbbá, hogy a mali kormány megbízottat jelölt ki az északi fegyveres csoportokkal való párbeszéd folytatására; ezzel összefüggésben őszinte reményének ad hangot, hogy a választások utáni helyzet Maliban elősegíti majd a közösségek közötti fokozott párbeszédet és bizalmat, ami a béke és stabilitás előfeltétele, valamint hogy a mali közösségek kötelezettséget vállalnak arra, hogy kölcsönös toleranciára és egymás tiszteletére nevelik gyermekeiket; felszólítja az EU-t és a nemzetközi közösséghez tartozó partnereit, hogy segítsék a nemzeti megbékélés és az inkluzív párbeszéd e folyamatát;
24. hangsúlyozza, hogy a Száhil övben kialakult különböző konfliktusok következményeként egyre több ember kényszerül lakóhelyének megváltoztatására az országokon belül, és emellett nő a külföldre menekültek száma is; súlyos aggodalmának ad hangot a többszörös menekültválság és a menekültek térségbeli helyzete miatt, ideértve azt a számos helyzetet is, amely nem a mali válsághoz kapcsolódik; felhívja különösen a figyelmet Kelet-Csádban a dárfúri menekültek ezreire, valamint a Dárfúrból hazatelepülő csádiakra, akiknek nincs tiszta ivóvizük, megfelelő menedékük és egészségügyi ellátásuk, és megjegyzi, hogy a félsivatagi éghajlat azzal a kockázattal jár, hogy fokozódik a befogadó állambeli lakossággal az erőforrásokért folytatott verseny, és így az instabilitás lehetősége is; felhívja emellett a figyelmet a Közép-afrikai Köztársaságból érkező menekültek ezreinek szorult helyzetére Dél-Csádban, ahol az áradások az otthonokat és a mezőgazdaságot fenyegetik; ezzel összefüggésben megismétli az UNHCR felhívását, miszerint fokozni kell a csádi táborokat védő biztonsági erőknek nyújtott pénzügyi és logisztikai támogatást, különösen a humanitárius létesítmények elleni támadásokról szóló beszámolókat fényében; további aggodalmának ad hangot azok miatt, akik Nigerben a jelenlegi észak-nigériai harcok elől menekülnek; felszólítja általában a nemzetközi közösséget, hogy szükség esetén növeljék a Száhil öv menekülttáborainak nyújtott segélyek arányát, és segítsenek elkerülni a további humanitárius válságokat a térség menekült népessége körében; kéri, hogy az EU, a Száhil öv országai, az ENSZ menekültügyi különleges képviselője, az Afrikai Unió és a Nyugat-afrikai Államok Gazdasági Közössége hangolja össze a menekültek támogatását célzó politikáit, lehetővé téve a menekültek egészséges és emberhez méltó életkörülmények között történő elhelyezését, garantálva a biztonságot a legsebezhetőbb csoportok számára és az önellátást célzó programokat kilátásba helyezve; ösztönzi a befogadó országokat, hogy működjenek együtt az ENSZ-szel és más szereplőkkel különösen a menedékhez, a higiéniai körülményekhez, az egészségüghöz, a vízhez, a táplálékhoz és az oktatáshoz való hozzáférés javítása, valamint a veszélyeknek kitett gyermekek védelme érdekében;

emlékeztet arra, hogy a befogadás és a védelem biztosítása mellett erőfeszítéseket kell tenni a menekültek és a belső menekültek anyagi biztonságának fokozására és a családjukkal való kapcsolatteremtésre, továbbá javítani kell a menekültek iratokkal való ellátását, hogy lehetőség szerint visszatérhessenek származási régiójukba;

25. felhívja az államokat, valamint helyi és regionális hatóságait, hogy léptessenek életbe az emberek biztonságát célzó politikákat a menekültek, a lakóhelyüket elhagyni kényszerült és a legkiszolgáltatottabb csoportok javára, a terrorizmus, a nők elleni erőszak, a kizsákmányolás, valamint a kábítószer-, a fegyver- és emberkereskedelem elleni küzdelem érdekében;

Elszámoltathatóság és a kormányzati, igazságügyi és biztonsági intézmények reformja

26. megítélése szerint a Száhil öv aktuális emberi jogi kihívásai nem választhatók el a kormányzás általános válságától, amely magában foglalja a közhivatalokban elterjedt korrupciót, az alapvető szolgáltatások nem megfelelő nyújtását, a szociális és gazdasági jogok gyenge érvényesítését, és különösen a hatalmas és gyakran ritkán lakott szaharai régiókban a jogállamiság védelmezésével és a hatékony határellenőrzések fenntartásával kapcsolatos, komoly kihívásokat; sajnálatosnak tartja, hogy ennek következtében a régió intézményeinek és politikai rendszereinek legitimitása sérülhet; tart attól, hogy e problémák nem megfelelő kezelése mellett a jövőben fennáll a további konfliktus vagy zavargás veszélye; emlékeztet arra, hogy a lakosság természetes erőforrásaikhoz, oktatáshoz, egészségügyi ellátáshoz és közszolgáltatásokhoz való hozzáférése olyan alapvető jogok, amelyeket hatékonyan érvényre kell juttatni a térség instabilitásának tartós megoldása érdekében;
27. mélységes aggodalommal állapítja meg, hogy e tényezők szerepet játszanak a nemzetközi szervezett bűnözés és a terrorista hálózatok regionális eszkalációjának megkönnyítésében; hangsúlyozza, hogy ezek súlyos fenyegetéseket jelentenek az emberi jogokra, a regionális stabilitásra, az állami kormányzásra, a jogállamiságra és következésképpen a fejlesztési kilátásokra nézve, és hogy a Száhil öv lakossága érdekében szembe kell szállni e fenyegetésekkel; rendkívüli aggodalmának ad hangot az Afrikán át, nyugatról keletre, és a nyugat-afrikai partoktól délről északra vezető, a határok átjárhatóságát kiaknázó „csempészeti főútvonalak” miatt, ahol fegyvert, kábítószeret, cigarettát, olajat, hamisított gyógyszereket és embereket is szállítanak; felhívja a figyelmet e tevékenységeknek a szélesebb régióra, valamint az EU-ra – az illegális kereskedelem nagy részének célpontjára – gyakorolt hatására; rámutat az ENSZ főtitkárának a Száhil övről szóló legutóbbi jelentésére, amely azt a következtetést vonta le, hogy a Száhil övön áthaladó történelmi kereskedelmi útvonalak a legsérülékenyebbek a terroristákkal és bűnözői hálózatokkal szemben; elismerését fejezi ki a Száhil öv országainak a terrorizmus és a szervezett bűnözés elleni erőfeszítése miatt, nem utolsósorban a nehézfegyverek csempészete esetében, és arra ösztönzi őket, hogy bővítsék a regionális koordinációt és együttműködést, fokozzák erőfeszítéseiket a közös szárazföldi határok biztonságossá tétele érdekében, és ebbe a feladatba az ECOWAS-t is vonják be; ösztönzi továbbá ezeket az államokat, hogy az ENSZ-szel és más nemzetközi szereplőkkel és partnerekkel együtt dolgozzanak ki átfogó stratégiát az emberkereskedelem ellen, beleértve az adatok gyűjtését és elemzését, az emberkereskedők üldözését és megbüntetését, valamint az emberkereskedelem áldozatainak, főként a nőknek és lányoknak a rehabilitálására és

integrációjára irányuló intézkedéseket; sürgeti a Száhil öv országainak vezetőit, hogy működjenek együtt a bűnüldözési rendszerek megerősítésében, a tiltott kereskedelem valamennyi formája, de különösen a régióban élő legfiatalabb és legszegényebb nők egy részét érintő emberkereskedelem felszámolása érdekében;

28. megjegyzi, hogy a Száhil övet további destabilizáció fenyegeti a Líbiából származó könnyűfegyverek terjedése és a líbiai helyzet egyéb maradványhatásai miatt; hangsúlyozza, hogy Líbiában az instabilitás és a gyenge kormányzás súlyosbítja a regionális fegyverkereskedelmet, a kézi lőfegyverek és a könnyű fegyverek elterjedését, a kábítószer-kereskedelmet és a tiltott kereskedelmet;
29. elítéli, hogy a régióban egyre több gyermekrablás és túszejtés fordul elő, amelyek igen jövedelmezőnek bizonyultak a bűnözői és terrorista csoportok számára; üdvözli, hogy az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának tanácsadó csoportja foglalkozik a terrorista túszejtés emberi jogokra gyakorolt hatásával; jóval nagyobb együttműködésre szólít fel a Száhil öv kormányai között, valamint a kulcsfontosságú regionális államok – Algéria, Líbia, Marokkó és Szudán – kormányaival, továbbá az EU-val és más szupranacionális szervezetekkel, annak biztosítása érdekében, hogy a politikai, biztonsági és igazságügyi intézmények hatékony és koordinált válaszokat adjanak e problémákra;
30. emlékeztet arra, hogy a terroristacsoportok tevékenysége nem ismer határokat, és hogy a különböző szervezetek egyesítik erőiket, megjegyzi, hogy a Boko Haram csoport jelentős mértékben jelen van Nigériában és Niger stabilitását is fenyegeti, és hogy az AQIM csoport, amelyet három algériai (Abu Zeid, Jahja Abu Al-Hammam és Mokhtar Belmokhtar) vezet, Algéria déli részét kívánja destabilizálni; örömmel üdvözli a líbiai határellenőrzést segítő európai uniós missziót (EUBAM), amelynek az a célja, hogy a líbiai határokat biztonságossá tegye; ezért felszólítja a Száhil öv államait, hogy hangolják össze arra irányuló erőfeszítéseiket, hogy a határokkal kezdve az egész régiót biztonságossá tegyék, és fokozzák a terrorizmus elleni küzdelemben az összes érintett országgal, köztük Algériával, Nigériával, Marokkóval és Líbiával folytatott együttműködést; felszólítja az EU-t, az Afrikai Uniót, az ECOWAS-t és a nemzetközi közösséget, hogy adjanak meg a Száhil öv államai számára szükséges valamennyi technikai, anyagi és emberi támogatást;
31. figyelmeztet a szélsőségek észlelt elterjedésére az arab tavasz országaiban, Tunéziában, Egyiptomban és Líbiában, és felkéri az alelnököt/főképviselet, hogy vállaljon szerepet az ezen országok kormányaival, intézményeivel, civil társadalmi szervezeteivel folytatott együttműködésben olyan módon, hogy támogassa a valóban demokratikus átmenet folyamatait, hogy ezzel egyidejűleg biztosítsa a konfliktusra hajlamos szomszédos térségek – nevezetesen a Száhil öv – stabilizálását;
32. felszólítja a Száhil öv államait, hogy alakítsanak ki intenzív együttműködést Szenegállal, Bissau-Guineával és Ghánával, amelyek a latin-amerikai bűnszervezetektől érkező és Európába tartó kábítószer tranzitkikötői; felszólítja az Európai Uniót, hogy támogassa a Száhil öv államait az effajta kereskedelem elleni küzdelemben;
33. rendkívül fontosnak tartja ezért a Száhil öv országaiban az igazságügyi, biztonsági és alapvető szolgáltatásokért felelős intézmények reformjának ösztönzését annak érdekében, hogy segítsenek helyreállítani a jogállamiságot és jobb feltételeket teremteni a

demokratikus átmenet, az emberi jogok, a fenntartható fejlődés és az intézményi legitimitás szempontjából; ösztönzi a Száhil öv kormányait, hogy folytassák a decentralizáció folyamatát, adjanak át több hatáskört és forrásokat a helyi hatóságoknak, és növeljék kapacitásukat, legitimitásukat és elszámoltathatóságukat; különösen hangsúlyozza a világos elszámoltathatósági struktúrák fontosságát a hatékonyság és az átláthatóság előmozdítása szempontjából, és felhívja az Uniót, hogy működjön együtt a helyi hatóságokkal a civil ellenőrzésre és felügyeletre szolgáló mechanizmusok és a korrupcióellenes kezdeményezések megerősítése céljából; felhívja továbbá a figyelmet annak szükségességére, hogy – amint azt az ENSZ Száhil övre vonatkozó integrált stratégiája is megfogalmazza – támogassák a belső és külső felügyelet erősítését, valamint az integritást védő mechanizmusokat a bűnüldöző szervek tagjai, a bíróságok tagjai és a bírósági tisztviselők számára;

34. rámutat arra, hogy Maliban elengedhetetlen különösen az igazságügyi minisztérium számára elegendő humán erőforrások és pénzügyi források biztosítása, továbbá munkatársainak szakmai képzése; nyomatékosan kéri, hogy a Száhil öv államainak kormányai tartsák tiszteletben az igazságszolgáltatás függetlenségét és pártatlanságát, amelyek a demokrácia és a jogállamiság alapvető biztosítékai; kéri az országokat, hogy folytassák az igazságügyi képzés jobbá tétele érdekében tett erőfeszítéseiket; továbbá felszólítja az Európai Uniót, hogy támogassa a nem kormányzati szervezetek azon projektjeit, amelyek az igazságügyi dolgozók emberi jogokkal kapcsolatos tudatosságát erősítik; bátorítja továbbá a mali hatóságokat, hogy indítsanak eljárást a korrupcióban és szervezett bűnözésben érintett tisztviselőkkel szemben, ami döntő fontosságú intézkedés a bizalom helyreállítása és a jövőbeli instabilitás lehetőségének csökkentése szempontjából; megjegyzi, hogy a szervezett bűnözés az állam minden szféráját átható korrupcióhoz vezet; ezért felszólítja a Száhil öv államait, hogy a korrupció minden formáját határozottan ítéljék el;
35. üdvözli, hogy az ENSZ Száhil övre vonatkozó új integrált stratégiájában a hangsúlyt az igazságfeltárási folyamatok kialakításának és támogatásának, az átmeneti igazságszolgáltatásról tartott nemzeti konzultációknak, a bíróságok elszámoltathatósági mechanizmusainak és a többek között a szexuális erőszak áldozataira vonatkozó jóvátételi programoknak a szükségességére helyezik; felhívja az EU-t, hogy működjön együtt az ENSZ illetékes ügynökségeivel a Száhil öv kormányainak e reformok végrehajtásában való támogatása érdekében;
36. örömmel nyugtázza Szenegál és az Afrikai Unió között egy különleges törvényszék létrehozásáról kötött megállapodást, hogy háborús bűncselekményekért, kínzásért és emberiség ellen elkövetett bűncselekményekért bíróság elé állítsák Hissène Habré volt csádi elnököt, valamint Szenegál és Csád kormányainak arra vonatkozó megállapodását, hogy lehetővé teszik szenegáli bírók számára, hogy vizsgálatot folytassanak Csádban; határozottan szorgalmazza, hogy a régió különböző országainak vezetői, valamint az összes állami hatóság kifejtse és mihamarabb valósítsa meg az iránti eltökéltségét, hogy az állítólagos háborús bűnösök és az emberi jogokat megsértők vonatkozásában a büntetlenség kultúráját Csádban és a régió más részein felszámolják; e tekintetben megjegyzi, hogy Csád maradt az egyetlen olyan ország a Száhil övben, amely nem írta alá az emberi jogok és népek jogainak afrikai chartájához csatolt, az Emberi Jogok és a Népek Jogainak Afrikai Bíróságát létrehozó jegyzőkönyvet; ösztönzi Csádot, hogy tegye ezt meg

az emberi jogok szisztematikus megsértésének megbüntetése és az áldozatoknak nyújtott jogorvoslat iránti elkötelezettségének határozott jelzéseként; emellett sajnálatának ad hangot, hogy Burkina Faso egy közelmúltbeli törvénye amnesztiát adott az államfőknek; attól tart, hogy ez nem a megfelelő jelzést küldi az emberi jogok megsértőinek a térségben, és ellentétes a büntetlenség elleni küzdelem szellemével;

37. örömmel üdvözli a határvita békés rendezését Niger és Burkina Faso között, amelyek a Nemzetközi Bírósághoz fordultak, és az 2013. április 16-án hozta meg döntését, továbbá felszólítja a régió országait, hogy kövessék ezt a példát;
38. felszólítja a Száhil öv államait, hogy működjenek együtt a Nemzetközi Büntetőbírósággal annak érdekében, hogy ez utóbbi szabadon és teljesen pártatlanul folytathasson vizsgálatokat; felszólítja a részes államokat, hogy hajtsák végre a Nemzetközi Büntetőbíróság által kiadott nemzetközi elfogatóparancsokat, és megfelelő gyorsasággal hajtsák végre annak határozatait; javasolja, hogy az ENSZ támogassa a Száhil öv államait olyan pártatlan és független bírói testületek felállításában, amelyek a Sierra Leone-i különleges bíróság mintájára a nemzetközi bűncselekmények elkövetőinek ügyeit tárgyalják; megjegyzi, hogy Mauritánia az egyetlen ország a Száhil övben, valamint egyike azon kevés afrikai országoknak, amely nem csatlakozott a Nemzetközi Büntetőbíróság Római Statútumához; ösztönzi Mauritániát, hogy a büntetlenség kultúrájának elutasításáról adott erőteljes jelzéseként tegye ezt meg; hangsúlyozza ebben az összefüggésben az átmeneti igazságszolgáltatásra vonatkozó uniós politika kidolgozásának fontosságát az EU emberi jogokról szóló cselekvési tervében meghatározottak szerint;
39. kéri, hogy a régió valamennyi országa gyorsan cselekedjen azon folyamatosan érkező bejelentések kezelése érdekében, amelyek annak ellenére állítólagos önkényes letartóztatásokról, bántalmazásokról és visszaélésekről, sőt kínzásokról szólnak, hogy a jog tiltja e gyakorlatokat; aggodalmát fejezi ki a Mauritániában az idegenrendészeti fogdáknak elkövetett kínzásokról és migránsok ezreinek önkényes letartóztatásáról és arról érkező bejelentések miatt, hogy a hatóságok két év elteltével sem közölték bizonyos elítéltek hollétét a családjaikkal; aggodalmának ad hangot az arról érkező bejelentések miatt is, hogy Csádban tömegesen bántalmazzák a fogva tartottakat, bírósági eljárások nélkül tartanak fogva embereket, N'Djaménában pedig százakat kényszerítenek kilakoltatásra, továbbá a foglyok erőszakos eltüntetés áldozataivá válnak; rámutat, hogy az erőszakos eltüntetés a Római Statútum értelmében háborús bűncselekménynek minősül; fájjalja, hogy beszámolók szerint a régió bizonyos börtöneiben, különösen Csádban és Maliban rendkívül rossz körülmények tapasztalhatók, ezekben nincs alapvető egészségügyi ellátás, és nagy szenvedést okoznak a börtönlakóknak; felszólítja a Száhil öv államait, hogy javítsák a foglyok életkörülményeit, és többek között biztosítsák a legkiszolgáltatottabb csoportok – például a kiskorúak és a nők – biztonságát; emellett felhívja a figyelmet a mali bíróság által a rablást, a bűnszövetkezetben folytatott tevékenységet és az illegális fegyverbirtoklást is magában foglaló bűncselekmények miatt a közelmúltban kiszabott halálos ítéletekre;

Polgári szabadságjogok és demokratikus kormányzás

40. hangsúlyozza, hogy a jelenlegi mali konfliktusban a biztonság szükségessége nem

csökkentheti a politikai stabilitás és a fenntarthatóság motorjának tekinthető, inkluzív nemzeti párbeszéd, a felelősségteljes irányítás és a demokratikus reformok egész régióban meglévő elsőbbségét; megjegyzi, hogy ezek a kérdések elválaszthatatlanok a fejlődés és az emberi jogok terén bekövetkező haladástól; minden mali felet sürget arra, hogy e célok elérésében mutassanak példát a régió többi része számára;

41. támogatja az ENSZ Biztonsági Tanácsának határozatában foglalt, arra vonatkozó kötelezettségvállalást, hogy segítséget nyújtsanak Mali átmeneti hatóságai számára az átfogó békefolyamat alapvető építőelemeinek – az alkotmányos rend, a demokratikus kormányzás és a nemzeti egység – teljes körű helyreállítását célzó ütemterv végrehajtásában; elengedhetetlennek tartja olyan feltételek kialakítását, amelyek szabad, tisztességes és demokratikus – a nemzetközi normáknak megfelelő – választások megtartását teszik lehetővé; hangsúlyozza, hogy a további politikai marginalizáció elkerülése érdekében le kell küzdeni a belső menekültekre vonatkozó és a menekülttáborokban irányadó szavazási szabályokkal kapcsolatos kihívásokat; kéri, hogy a mali kormány és nemzetközi partnerei haladéktalanul tegyenek lépéseket e kérdéssel kapcsolatban; üdvözli a mali kormány és a tuareg lázadók között aláírt megállapodást, amely megnyitja az utat a mali hadsereg és közigazgatás északra való visszatérése előtt, és megszünteti az elnökválasztások júliusi megtartásának egyik fő akadályát; kiemeli, hogy biztosítani kell a nők választási eljárásban való biztonságos részvételét;
42. üdvözli, hogy a mali választásokon uniós választásmegfigyelő missziót (EOM) vesznek igénybe; emlékeztet azonban arra, hogy az EKSZ-nek biztosítani kell az EOM ajánlásainak megfelelő nyomon követését és átfogóbb jellegű, hosszabb távú beépítésüket az EU politikájába; úgy véli különösen, hogy az EOM hozzáadott értéket teremthet a Száhil övben tartott választások számára azzal, hogy nyomon tudja követni az emberi jogi szempontokat, és jelenteni tudja azokat az EU küldöttségeinek, hogy azok szükség esetén megfelelő lépéseket tegyenek;
43. felhívja a mali kormányt és a nemzetközi közösséget, hogy vonják le a nigéri demokratikus átmenet és a 2010–2011-es alkotmányos folyamat tanulságait, különösen ami a civil társadalommal és más érdekeltekkel folytatott széles körű konzultációt, a nők jelöltként való politikai részvételének előmozdítására irányuló erőfeszítéseket és a civil társadalmi partnerek abban való támogatását illeti, hogy folytassanak civil választási megfigyelést, oktassák a választókat és egyéb tevékenységeket végezzenek; hangsúlyozza, hogy az egész Száhil öv szempontjából fontos Niger folyamatos támogatása annak érdekében, hogy megszilárdítsák a polgárok demokratikus rendszer iránti bizalmát, és nyomon kövessék az új alkotmány arra vonatkozó követelményét, hogy a nyersanyag-kitermelő iparágak irányításán belül növeljék az átláthatóságot és vegyék fel a küzdelmet a korrupció ellen, beleértve minden nagyobb bányászati szerződés és az azokból származó bevételekkel kapcsolatos információk közzétételét;
44. határozottan fájjalja, hogy a Száhil övben korlátozzák a szólásszabadságot, a gyülekezési szabadságot és az egyesülési szabadságot; különös aggodalmának ad hangot az arról érkező bejelentések miatt, hogy Csádban újságírókat, a politikai ellenzék képviselőit, szakszervezeti tagokat, egyházi személyeket és más civil társadalmi aktivistákat és emberi jogvédőket zaklatnak, félemlítenek meg és tartóztatnak le; további aggodalmának ad hangot amiatt, hogy Mauritániában békés tüntetőket tartóztatnak le és állítólag erőszakot

alkalmaznak velük szemben, Maliban pedig állítólag megpróbálják elhallgattatni az ellenzék, többek között az újságírók és politikai ellenzék képviselőinek letartóztatásával és a média cenzúrája révén; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a Száhil övben támogassák az emberi jogi jogvédőket, a független civil társadalmat – ideértve a nőszervezeteket is – és a szabad médiát, amelyek a demokratikus társadalom kulcsszereplői, különösen választások idején; üdvözi a szólásszabadság, a gyülekezési szabadság és az egyesülési szabadság terén a térség más részein elért pozitív fejleményeket, és ösztönzi az EU-t, hogy a helyi partnerekkel együttműködve továbbra is ösztönözze a javítást célzó intézkedéseket; felhívja továbbá az EU-t, hogy ösztönözze és támogassa a civil társadalom feltérképezését mint a hatékonyabb segítségnyújtás egyik alapját; ajánlja, hogy az EU stratégiaileg és pénzügyileg támogassa a civil társadalmat és az emberi jogvédőket, hosszú távú cserekapcsolatokat indítva, többek között az EU küldöttségeken keresztül;

45. úgy véli, hogy a szólásszabadság védelme és előmozdítása elengedhetetlen az aktív és elkötelezett civil társadalom kialakításában, amely képes megfelelően hozzájárulni az egész térség fejlődéséhez; ezzel összefüggésben elítéli a cenzúrára, az újságírók vagy emberi jogi aktivisták megfélemlítésére, valamint a magán- vagy állami médiát célzó közvetlen vagy közvetett nyomásgyakorlásra irányuló kísérleteket;
46. felszólítja a Száhil öv államait, hogy tartózkodjanak a sajtóval és a médiával, az emberi jogi jogvédőkkel vagy az ellenzék tagjaival szembeni önkényes letartóztatásoktól és megfélemlítési kampányoktól; felszólítja a Száhil öv és szaharai régió államait – köztük az észak-afrikai országokat –, hogy teljes mértékben tartsák tiszteletben a pacifista csoportok szólásszabadságát és a békés tüntetés szabadságát; felhívja az igazságügyi hatóságokat, hogy a bebörtönzött ellenzékiek ügyében a hatályos jog tiszteletben tartásával és igazságos eljárás keretében hozzanak ítéletet; felszólítja a Száhil öv államait, hogy segítsék elő a többpártrendszer, és a jogállamiságot tiszteletben tartó politikai csoportok számára tegyék lehetővé, hogy elindulhassanak a választásokon anélkül, hogy megtorlásoktól kellene tartaniuk, valamint tegyék lehetővé, hogy mindenki részt vehessen a választásokon;

Fejlesztési, humanitárius segély és emberi jogok

47. megerősíti, hogy a Száhil öv országaiban elválaszthatatlanul összekapcsolódik az emberek biztonsága és a fejlődés, amint azt az Európai Uniónak a Száhil öv biztonságával és fejlesztésével kapcsolatos 2011-es stratégiája is tartalmazza; hangsúlyozza, hogy a Száhil övben a fejlesztési politika fenntartható sikeréhez alapvető fontosságú, hogy stabilitás legyen a biztonság, a gazdaság, a politika, az emberi jogok és alapvető szabadságjogok tiszteletben tartása terén; rámutat ugyanakkor, hogy a régió biztonságossá tételéhez elengedhetetlen a fejlesztési segélyekbe való beruházás annak érdekében, hogy a lakosság megfelelő forrásokkal rendelkezzen a régió biztonságának megerősítéséhez; véleménye szerint ez nagymértékben lehetővé tenné a mélyszegénységre, valamint az eszközök és kilátások hiányára visszavezethető illegális kereskedelem és tevékenységek elkerülését;
48. nagy jelentőséget tulajdonít annak, hogy a Száhil övben, különösen Maliban, Nigerben, Csádban és Burkina Fasóban, de Mauritániában is rendkívüli és általánosan elterjedt a szegénység; elismeri, hogy a szegénység hátrányos az emberi jogok érvényesítésének

kilátásaira nézve; megjegyzi, hogy a szegénység és alulfejlettség aránytalanul sújtja a nőket és lányokat, és mélységes aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a régióban magas a gyermekágyi halandósági ráta és az öt év alatti gyerekek körében a halálozási arány; hangsúlyozza, hogy az ENSZ azon megállapításai, melyek szerint a jobb oktatásban részesülő anyák körében alacsonyabb a halálozási arány, az általános és mindenki számára elérhető oktatás biztosítására szóló felhívásnak minősülnek; rámutat arra, hogy a gyors, gyakran az éves 3%-os arányt meghaladó népességnövekedés további terhet jelent a kormányok azon képessége tekintetében, hogy akár a legalapvetőbb gazdasági és szociális jogok védelmét biztosítsák; ezért úgy véli, hogy nagyobb arányúvá kell tenni az egészségügyi szolgáltatásokhoz való hozzáférést, különösen a szexuális és reprodukív jogokkal kapcsolatban a családtervezési szolgáltatásokhoz való hozzáférés lehetővé tételével;

49. nagy jelentőséget tulajdonít annak, hogy a Száhil övben, különösen Maliban, Nigerben, Csádban és Burkina Fasóban, de Mauritániában is rendkívüli és általánosan elterjedt a szegénység; elismeri, hogy a szegénység hátrányos az emberi jogok érvényesítésének kilátásaira nézve; megjegyzi, hogy a szegénység és alulfejlettség aránytalanul sújtja a nőket és lányokat, és mélységes aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a régióban magas a gyermekágyi halandósági ráta és az öt év alatti gyerekek körében a halálozási arány; felhívja a figyelmet arra, hogy az anyák iskolázottsága és a gyermekhalandóság között fordított arányosság áll fenn; ezért emlékeztet arra, hogy fontos előmozdítani a lányok beiskolázását; hangsúlyozza, hogy az ENSZ azon megállapításai, melyek szerint a jobb oktatásban részesülő anyák körében alacsonyabb a halálozási arány, az általános és mindenki számára elérhető oktatás biztosítására szóló felhívásnak minősülnek; rámutat arra, hogy a gyors, gyakran az éves 3%-os arányt meghaladó népességnövekedés további terhet jelent a kormányok azon képessége tekintetében, hogy akár a legalapvetőbb gazdasági és szociális jogok védelmét biztosítsák; ezért úgy véli, hogy nagyobb arányúvá kell tenni az egészségügyi szolgáltatásokhoz való hozzáférést, különösen a szexuális és reprodukív jogokkal kapcsolatban a családtervezési szolgáltatásokhoz való hozzáférés lehetővé tételével;
50. hangsúlyozza a Száhil övben a demokrácia, az emberi jogok, a jó kormányzás és a biztonság között kölcsönös függés áll fenn; ismételten támogatásáról biztosítja a helyi részvétel hasznosításán és a fejlesztési céloknak a helyszínen történő elérésére vonatkozó ismereteken alapuló fejlesztési együttműködés terén az emberi jogokon alapuló megközelítést és a demokratikus felelősségvállalást, valamint a határozott, hatékony és független nyomon követő jogalkalmazási mechanizmusokat, ideértve a parlamenteket, az egyéb valóban képviselői szerveket és a helyi és regionális civil társadalmat, nemzeti és nemzetközi szinten egyaránt; emlékeztet azokra az általa is támogatott uniós kötelezettségvállalásokra, hogy az Unió emberi jogi megközelítést alkalmaz az Unió fejlesztési együttműködése során, amit az EU emberi jogi stratégiája és cselekvési terve is megemlít;
51. ismételten felhívja a figyelmet arra, hogy az országoknak nyújtott fejlesztési segítyt az alapvető jogok tiszteletben tartásához kell kötni; ismételten emlékeztet arra, hogy az uniós fejlesztési támogatás keretében nyújtott pénzeszközök hatékony elosztásához arra van szükség, hogy az Unió képes legyen hatékonyan ellenőrizni e pénzeszközök felhasználását és biztosítani, hogy azokat ne térítsék el eredeti rendeltetésüktől; ismételten hangsúlyozza,

hogy az emberi jogok hatékony előmozdítása érdekében – az uniós fejlesztési célkitűzéseinek megfelelően – javítani kell az Unió külső és belső politikái közötti összhangot;

52. felhívja az Európai Bizottságot, hogy a népesség előzetesen felmért szükségleteivel összhangban a Száhil övben optimálisan használjon fel valamennyi rendelkezésre álló fejlesztési alapot: a demokrácia és az emberi jogok európai eszközét, az Európai Fejlesztési Alapot, a Fejlesztési Együttműködési Finanszírozási Eszközt, valamint a Száhil öv megbékélésének támogatására létrehozott alapot;
53. felszólítja az Európai Uniót, hogy támogasson a Száhil öv államait, a nem kormányzati szervezetek és a civil társadalom által a főként a legkiszolgáltatottabb lakosok egészségügyi ellátáshoz való hozzáféréseinek javítása érdekében tett minden intézkedést; felszólítja a nemzetközi szereplőket, hogy folytassák a számos áldozatot szedő HIV/AIDS, tuberkulózis, malária és agyhártyagyulladás elleni küzdelmet; hangsúlyozza, hogy az egészségügyi rendszerek megerősítése érdekében egészségügyi programokat kell kidolgozni és végrehajtani, figyelembe véve, hogy a világgazdasági válság negatívan hatott a HIV/AIDS, a tuberkulózis, a malária és más betegségek terén elért már eredményekre; emlékeztet arra, hogy a Száhil öv egyes népcsoportjai nomádok, és nehezen férnek hozzá az egészségügyi ellátáshoz; ezzel összefüggésben kéri az egészségügyi ellátással kapcsolatos figyelemfelkeltő és képzési kampányok támogatását;
54. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a Millenniumi Fejlesztési Célok elérése szempontjából kulcsfontosságú területeken – az élelmiszer-biztonság, az egészségügy és az oktatás terén – végrehajtott költségvetési megszorítások tovább súlyosbítják a Száhil övben tapasztalható élelmiszer- és humanitárius válságokat; hangsúlyozza, hogy a mezőgazdaság, az élelmezésbiztonság és az élelmezés terén végrehajtott szerkezetátalakítási intézkedések, valamint a földfoglalás jelenségének felszámolására irányuló konkrét intézkedések alapvető fontosságúak az inkluzív és fenntartható növekedés előmozdításához, valamint annak érdekében, hogy a Száhil övben ne ismétlődjenek meg évről-évre az élelmiszerválságok;
55. úgy véli, hogy a Száhil övben tapasztalható politikai instabilitás – amelyet a több millió embert érintő aszály is súlyosbít – veszélyezteti a demokráciát, a jogállamiságot, valamint az emberi és a társadalmi-gazdasági jogok tiszteletben tartását, kedvezőtlen következményeket gyakorolva a lakosság életkörülményeire; emlékeztet arra, hogy a jogállamiság, a megfelelő kormányzás és az emberi jogok tiszteletben tartása az államok stabilitásának, a biztonságnak és az alapvető jogok tiszteletben tartásának elengedhetetlen előfeltételei;
56. felhívja a helyi és regionális hatóságokat, hogy a fejlesztésre irányuló és a humanitárius segélyekkel kapcsolatos politikák lehető legjobb kibontakoztatása érdekében teremtsenek ténylegesen biztonságos körülményeket a civil társadalom számára, és biztosítsák az emberi jogok tiszteletben tartását mind a Száhil öv országain belül, mind pedig azok határain kívül;
57. kéri a Száhil öv kormányait, hogy kezeljék a válság okainak gyökerét, méghozzá egy olyan fenntartható gazdaságfejlesztési stratégiával, amely választ ad polgáraik azon politikai és társadalmi aggályaira, mint például az élelmiszerekhez, az oktatáshoz, a

foglalkoztatáshoz, a lakhatáshoz és az egészségügyi ellátáshoz való hozzáférés, a vagyon újraelosztása, a tisztességes megélhetés stb.;

58. hangsúlyozza a korrupció elleni küzdelem szükségességét az intézményi legitimitás erősítése és a régióban felgyülemelő fejlesztési és emberi jogi kihívások kezelése érdekében; megjegyzi, hogy az alapvető egészségügyi ellátáshoz és az oktatáshoz való hozzáférést súlyosan akadályozzák a korrupció különböző formái; hangsúlyozza továbbá, hogy a szabad, szervezett civil társadalom és a média fontos szerepet tölt be a visszaélések ellenőrzése és jelentése terén;
59. elismeri a nőknek a Száhil öv fejlődésében betöltött alapvető szerepét, különösen az élelmezés, az élelmezésbiztonság és az élelmiszerek termelése tekintetében, hiszen elsősorban ők végzik a mezőgazdasági munkát, jóllehet továbbra is ritkán nyílik lehetőségük arra, hogy tulajdonosává váljanak az általuk megművelt földnek; kéri a Bizottságot, hogy ismerje el a nők élelmezésbiztonság terén kigazdálkodóként betöltött alapvető szerepét, és fektessen be e nőket támogató programokba; hangsúlyozza, hogy az uniós stratégiának olyan fellépésekre kell összpontosítania, amelyek rendeltetése, hogy a legsérülékenyebb emberek számára biztosítsák – különösen vidéki övezetekben – a mezőgazdasági képzésben, táplálkozási, egészségügyi és a munkakörülményekre vonatkozó oktatásban való részvétel lehetőségét, és hogy az inséges időkben biztonsági háló álljon rendelkezésükre; hangsúlyozza, hogy a mezőgazdasági kistermelők – közöttük különösen a nők – számára jobb hozzáférést kell biztosítani a mikrohitelhez annak érdekében, hogy ne csupán fenntartható módon termelhessenek, hanem kibontakoztathassák termelési lehetőségeiket, beruházhassanak a jobb vetőmagba, műtrágyába és öntözőberendezésekbe, valamint rendelkezhessenek a terményeik kártévők és betegségek elleni védelméhez szükséges eszközökkel;
60. hangsúlyozza az Európai Unió humanitárius segítségnyújtásának szükségességét, amely támogatás hozzájárul a Millenniumi Fejlesztési Célok eléréséhez; hangsúlyozza az anyák egészségének a gyermekágyi elhalálozás csökkentése, a szexuális és reprodukzív egészségügyi ellátáshoz és a családtervezéshez való általános hozzáférés elérése tekintetében történő javítására irányuló cél fontosságát; kiemeli a szexuális és reprodukzív egészséggel kapcsolatos oktatás és tudatosítás fontosságát, ez ugyanis nélkülözhetetlen a nők egészsége szempontjából;
61. megállapítása szerint riasztó jelek mutatnak arra, hogy az idén a Száhil övben súlyos élelmiszer-ellátási és táplálkozási válság alakul ki, és kéri a Bizottságot, hogy feladatát teljesítve biztosítson finanszírozást a régióknak nyújtott humanitárius segélyekhez;
62. felhívja a figyelmet az éhínség, az aszályok, a tartós éhezés sürgető kérdéseire és arra, hogy a nemzeti kormányok nem képesek biztosítani az alapvető élelmezésbiztonságot, ami a helyi lakosság kiábrándultságának egyik hajtóereje; megerősíti, hogy javítani kell a nemzeti kormányok élelmezésbiztonság garantálására irányuló képességét az AGIR-Sahel kezdeményezésnek nyújtott fokozott finanszírozáson és politikai támogatáson keresztül, olyan regionális és átfogó megközelítésként is, amely az élelmiszer-ellátás bizonytalanságának kiváltó okait is kezeli;
63. kéri az Európai Uniót, hogy a Száhil öv országaival együttműködve léptessen életbe az emberi jogokon és alapvető szabadságjogokon alapuló megközelítést követő és prioritást

élvező fejlesztési politikákat, amelyek célja az élelmiszerválság kezelése, az alultápláltsággal és az éhezéssel kapcsolatos problémák megoldása, az aszályok következményeinek enyhítése és a természeti katasztrófákkal szembeni küzdelem; kéri az Európai Bizottságot, hogy e prioritást élvező politikáknak megfelelően optimálisan használja fel az alultápláltság elleni küzdelem céljaira rendelkezésre bocsátott forrásokat (2012-ben 123,5 milliárd eurót), a támogatás pozitív hatásainak garantálása érdekében kielégítve a népesség szükségleteit és támogatva ezen országok helyi kapacitásainak fejlesztését;

64. rámutat arra, hogy konkrét határidőkre alapozott kötelezettségvállalás szükséges ahhoz, hogy a Száhil öv országai ellenállóképessé váljanak az aszályal szemben, és ezáltal elkerülhessék az élelmiszer-válságok rendszeres visszatérését, valamint azt, hogy minden aszály idején nagyszabású humanitárius segílyt kelljen igénybe venniük; hangsúlyozza, hogy ez az elkötelezettség a kormányok, a regionális intézmények, az adományozók és a pénzügyi intézmények között tartós partnerséget tesz szükségessé, az Európai Unió által elindított „AGIR Sahel” kezdeményezés mintájára;
65. különös aggodalommal jegyzi meg, hogy az ivóvízhez való hozzáférés még mindig problémát jelent a Száhil öv egészében; ismételten hangsúlyozza, hogy a régió fejlődésének elérése érdekében a fő hangsúlyt a térségben élő lakosság alapvető szükségleteinek biztosítására kell helyezni; hangsúlyozza, hogy az EU által nyújtott fejlesztési segíly jelentős részének e kérdést kell kezelnie; üdvözli e tekintetben mindazokat a nemzetközi kezdeményezéseket, amelyek célja a vízhiány csökkentése a Száhil övben;
66. hangsúlyozza, hogy a Száhil övben élő emberek mindennapi életének javításához és a 2040-re 150 milliós népességgel rendelkező régió fejlődésének támogatásához hosszú távú megközelítésre van szükség, amely mindenki számára garantálja az oktatáshoz való hozzáférést;
67. arra ösztönzi a Száhil öv államait és a regionális szereplőket, hogy az ENSZ-szel együtt mobilizálják a fejlesztés új forrásait; üdvözli az ENSZ főtitkári hivatalának Száhil övért felelős különleges megbízottja által az Afrikai Fejlesztési Bankkal elindított konzultációkat, és ajánlja, hogy terjesszék ki ezeket a konzultációkat a Világbankra és más nemzetközi pénzügyi intézményekre a Száhil öv Cselekvési Alapjának létrehozása érdekében; üdvözli, hogy e javasolt alap integrált erőforrás-platfómot foglal magában, amely összehangolja a regionális fejlesztési projekteket a Száhil öv kormányainak egyedi igényeivel; arra ösztönzi az EU-t, hogy ennek megfelelően igazítsa ki és hangolja össze saját stratégiáját;
68. aggodalmának ad hangot az urániumbányászat általános helyzetével kapcsolatban a Száhil övben, különösen annak fényében, hogy 2013. május 23-án a MUJAO támadást intézett Észak-Nigerben az arliti bánya ellen; hangsúlyozza, hogy a nigeri urániumbányák biztonságának megsértése katasztrófális lehet a helyi lakosság és a térség stabilitása szempontjából, és ezért felhívja a nigeri hatóságokat és a nemzetközi partnereket, hogy fordítsák a lehető legnagyobb figyelmet a biztonságra; emellett kiemeli, hogy garantálni kell az urániumbányászat biztonságosságát; felhívja továbbá a bányatársaságokat annak biztosítására, hogy az urániumot felelősen, a helyi közösségek teljes egyetértésével

bányásszák, és a közeli lakosságra és környezetükre a lehető legkevesebb káros hatást fejtsék ki;

69. kellő súllyal jegyzi meg, hogy a Száhil övben gyakoriak az élelmiszerválságok, élelmezési válságok és az egyéb humanitárius vészhelyzetek, és ezek hatást gyakorolnak a legalapvetőbb emberi jogokra; örvendetesnek tartja, hogy az Unió és tagállamai a Száhil övben intenzíven részt vesznek a humanitárius válsággal kapcsolatos erőfeszítésekben; hangsúlyozza, hogy a bizonytalan élelmiszer-ellátás kezelése kulcsfontosságú a béke lehetővé tételében és az emberi jogok előmozdításában is; úgy véli, hogy ennek érdekében köszönni kell a helyi termelést és a szerepvállalást, valamint javítani kell az elosztási hálózatokat és az erőforrások mobilitását; megjegyzi, hogy az Európai Bizottság által élelmezési válságok esetén nyújtott támogatás összege 2012-ben 338 millió euró volt, amelyből 174 millió eurót sürgős humanitárius segélyre fordítottak, továbbá hogy a Humanitárius Segélyek és Polgári Védelem Főigazgatósága (DG ECHO) 172 millió euró humanitárius segélyt mozgósított, amelyből 58 millió eurót Maliban használtak fel;
70. felhívja az Uniót, hogy folytassa és fokozza a Száhil öv országai számára nyújtott humanitárius segítség gyarapítására irányuló erőfeszítéseit, biztosítson szoros együttműködést a humanitárius segélynyújtással foglalkozó nemzetközi ügynökségek, a civil társadalom, a helyi és regionális hatóságok, valamint a kormányok között, és hogy mozgósítsa a szükséges összegeket az Európai Fejlesztési Alapból (10. EFA, 2007 és 2013 között 660 millió euró), illetve a Száhil Öv Megbékéléseért Globális Szövetség Alapjából (AGIR Sahel, 2012-re 172 millió euró); üdvözli, hogy a Száhil öv államai ellenálló képességének javítása érdekében a 11. Európai Fejlesztési Alapból 1,5 millió eurós keretet különítettek el az AGIR-Sahel programra;
71. hangsúlyozza, hogy a Száhil öv egésze szempontjából fontos, hogy az alapvető szociális infrastruktúrák és alapvető hálózatok (egészségügy és orvosi tanácsadók hálózata, közlekedés, távközlés stb.) kiépítésére irányuló politikák valósuljanak meg a humanitárius segélyek semleges, egyetemes és megszorítások nélküli, tisztességes és hatékony eljuttatása érdekében; elvárja a Száhil övben fekvő államoktól és azok helyi és regionális hatóságaitól, hogy gondoskodjanak e hálózatok hozzáférhetőségéről;

A nők, a gyermekek és a kisebbségek emberi jogi helyzete

72. a leghatározottabban elítéli, hogy a Száhil övben és különösen Mauritániában fennáll a rabszolgaság – gyakran öröklődő – intézménye, amely a jelentések szerint a lakosság jelentős kisebbségét érinti; megjegyzi, hogy a rabszolgaság merev kasztrendszerben működik, és annak ellenére fennáll, hogy az ország a rabszolgaságot 1981-ben hivatalosan eltörölte, 2007-ben pedig kifejezetten bűncselekménnyé nyilvánította; mélységes aggodalmát fejezi ki e gyakorlat intézményesített, az állami közigazgatás köréig terjedő jellege miatt; megjegyzi továbbá, hogy a mauritániai kormány a végsőig vonakodik elismerni, hogy a rabszolgaság továbbra is általánosan elterjedt, és hogy eddig csupán egyetlen olyan ügy ismert, amelyben a rabszolgatartó elleni vádemelés sikerrel járt; nyomatékosan felszólítja a mauritániai kormányt, hogy teljesítse nemzeti és nemzetközi jogi vállalásait és kötelezettségeit a rabszolgaság valamennyi formájának tényleges felszámolása és a rabszolgaság elleni, többek között kompenzációs eljárásokról is rendelkező törvények elfogadása érdekében; nyomatékosan felszólítja továbbá a

mauritániai hatóságokat, hogy hagyjanak fel a rabszolgaság megszüntetéséért kampányoló helyi civil társadalmi aktivisták zaklatásával, sőt bebörtönzésével, beleértve a hittagadás miatti vádak alapján történő bebörtönzést is; ezzel összefüggésben felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy továbbra is támogassák a mauritániai, valamint a nemzetközi rabszolgaság-ellenes szervezetek, többek között a rabszolgaság jelenkori formáival foglalkozó különleges ENSZ-előadó és a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet munkáját;

73. fokozott aggodalommal állapítja meg, hogy a rabszolgaság tovább él a tágabb értelemben vett Száhil övben is, mivel Maliban, Nigerben és másutt is rengetegen végeznek rabszolgamunkát; sürgeti az illetékes nemzeti és nemzetközi hatóságokat, hogy tegyenek lépéseket ezzel kapcsolatban a rabszolgaságot tiltó és bűncselekménnyé nyilvánító jogszabály megfelelő végrehajtásának nyomon követése révén, különös figyelmet fordítva a nők és lányok helyzetére és kiszolgáltatottságára; arra ösztönzi a hatóságokat, hogy dolgozzanak ki programokat, amelyek célja többek között az, hogy segítsék az áldozatok rehabilitációját és visszailleszkedését, gyűjtsenek adatokat és szervezzenek figyelemfelkeltő kampányokat, mivel a rabszolgaságot sokan természetes dolognak tartják, a társadalmi hierarchia pedig mélyen beágyazódott a kultúrába; arra ösztönzi a helyi hatóságokat, hogy dolgozzanak ki stratégiákat és programokat, amelyek célja az egykori rabszolgák társadalmi integrációja a megélhetés és a munkához való megfelelő hozzáférés biztosításával;
74. aggodalmának ad hangot a Száhil övben a gyermekek alapvető jogainak megsértése miatt, különös tekintettel a nemi alapú erőszakra és megkülönböztetésre, az elterjedt gyermekmunkára, a kiskorúak felnőtt börtönökben való állítólagos fogva tartására Mauritániában, Maliban és másutt, valamint arra, hogy Csád gyerekkatonákat toboroz reguláris hadseregébe; felszólítja az EU-t, hogy szorosan működjön együtt a Száhil öv kormányaival e gyakorlatok felszámolásának biztosítása érdekében;
75. mélységes aggodalmának ad hangot amiatt, hogy a mali aranybányákban, a mezőgazdaságban, az erdészetben és más gazdasági ágazatokban bizonyítottan gyermekmunkát alkalmaznak, és a jelentések szerint akár hatéves gyerekeket is dolgoztatnak; megjegyzi, hogy a Száhil öv államainak hatályos törvényei tiltják a gyermekmunkát; megjegyzi, hogy az aranybányászat különös veszélyeket hordoz magában; felhívja ezért a mali hatóságokat, hogy hajtsák végre a 2011. júniusi, a gyermekmunka elleni küzdelemre vonatkozó cselekvési tervében (PANETEM) foglalt javaslatokat, és aktívabban támogassák az általános oktatást; felhívja az Uniót, hogy működjön együtt a Nemzetközi Munkaügyi Szervezettel (ILO) és más nemzeti és nemzetközi szervezetekkel annak érdekében, hogy Maliban teljes mértékben felszámolják a gyermekmunkát; felszólítja a Száhil öv valamennyi államát, hogy vegye fel a küzdelmet a gyermekmunka ellen, és mozdítsák elő az oktatást;
76. mélységes aggodalommal jegyzi meg, hogy a nem kormányzati szervezetek statisztikái szerint Maliban több mint hárommillió 17 év alatti gyermek dolgozik; sajnálatosnak tartja ezt a helyzetet, különösen mivel ennek következtében alacsony az iskolázottsági ráta és az írni-olvasni tudási arány;
77. emlékeztet arra, hogy az Unió csatlakozott a kimberley-i folyamathoz, végrehajtja az erdészeti jogszabályok végrehajtására, az erdészeti irányításra és az erdészeti termékek

kereskedelmére irányuló (FLEGT) programokat, és általánosságban arra törekszik, hogy elősegítse a szociális védelemre, a munkaügyre és a környezetre vonatkozó alapvető nemzetközi normák tiszteletben tartását, valamint a vállalkozások társadalmi felelősségvállalását; felszólítja az Uniót és a Száhil öv államait, hogy a kimberley-i folyamat mintájára a gyémánt esetében is vegyék fontolóra az arany nyomkövetési folyamatának bevezetését; hangsúlyozza, hogy azoknak az uniós vállalkozásoknak, amelyeknek leányvállalatai vannak a régió országaiban, biztosítaniuk kell ezen alapvető normák, valamint a vállalati társadalmi felelősségvállalással kapcsolatos nemzetközi iránymutatások tiszteletben tartását, és emlékeztet arra, hogy az Unió hamarosan bevezeti az országokénti jelentéstétel elvét;

78. mélységes aggodalmának ad hangot a Csádban és a térség más országaiban váltságdíjért és eladás céljából elkövetett gyermekrablásokról szóló jelentések miatt; megjegyzi, hogy az országon belüli és a külföldre irányuló gyermekkereskedelem célja a kényszermunka, a kényszerházasság és a szexuális kizsákmányolás; megjegyzi továbbá, hogy bizonyos esetekben a gyerekeket örökbefogadással foglalkozó nemzetközi ügynökségek számára rabolják el és adják el;
79. felszólítja a Száhil öv államait, hogy segítsék elő az oktatáshoz való hozzáférést minden fiú- és leánygyermek számára, a nomád népcsoportok esetében faji, kaszt szerinti vagy etnikai megkülönböztetés nélkül; felszólítja a Száhil öv államait, hogy mozdítsák elő a szakképzésre, a felsőoktatáshoz való hozzáférésre és a foglalkoztatásra vonatkozó politikákat, hogy jövőképet kínáljanak a Száhil öv ifjúságának, és ezzel távol tartsák őket a terrorista csoportoktól; fontosnak tartja, hogy az iskolákban a gyermekek életkörülményei megfeleljenek a minimális higiéniai, biztonsági és a méltó élethez szükséges feltételeknek, és hogy lépések történjenek annak biztosítására, hogy nevelőik ne bántalmazzák a gyermekeket, és ne kényszerítsék őket koldulásra;
80. kéri hatékony egészségügyi és oktatási politikák bevezetését és nyomon követését a legkiszolgáltatottabb csoportok, például a nők és gyermekek helyzetének javítására annak érdekében, hogy megvalósulhassanak a Millenniumi Fejlesztési Célok: az általános iskolai képzés mindenki számára történő biztosítása, az anyák egészségének javítása, az egészségügyi ellátáshoz való általános hozzáférés, a HIV/AIDS és minden más fertőző betegség felszámolása; kéri az Európai Uniót, hogy a 11. Európai Fejlesztési Alap keretében a Száhil övben tett fellépéseik során kezeljék prioritással a fiatalok helyzetét, és alakítsanak ki ambiciózus oktatási politikát; emlékeztet a nők helyzetével foglalkozó, valamint a foglalkoztatáshoz való hozzáférést célzó politikák kialakításának fontosságára;
81. elismeri a nők fontos hozzájárulását a Száhil öv stabilizációjához és fejlesztéséhez, és kéri, hogy tegyék erősebb meghatározó befolyásukat a konfliktusok megelőzése, a békefenntartás és a békeletteremtés, valamint a biztonság, a politika és a gazdasági fejlődés terén; arra ösztönzi a fejlesztési partnereket, hogy biztosítsanak pénzügyi támogatást azon projekteknek, amelyek kifejezett célja a nők társadalmi szerepvállalásának növelése;
82. megjegyzi, hogy a nőket és lányokat hátrányos megkülönböztetés éri, aminek megnyilvánulásai közé tartozik a kényszerházasság, a gyermekházasság, a szexuális kizsákmányolás, az iskolázatlanság, a női nemi szervek általánosan elterjedt megcsönkítése, többek között az infibuláció, valamint az olyan hagyományos gyakorlatok,

mint a szororátus vagy a levirátus; kéri, hogy a helyi fejlesztésben részt vevő valamennyi szereplővel együttműködve vezessenek be az emberi jogokat biztosító és esélyegyenlőségi politikákat, többek között a nők jogainak – köztük a szexuális és reprodukív jogoknak fajon, kaszton, életkoron, etnikai vagy vallási hovatartozáson, családi állapoton, származáson, bevándorló vagy nem bevándorló státuszon alapuló megkülönböztetés nélküli – tiszteletben tartása, védelme és előmozdítása érdekében; hangsúlyozza, hogy több erőfeszítésre van szükség annak garantálása érdekében, hogy a kormányzással és jogállamisággal kapcsolatos reformok megfeleljenek a nők sajátos szükségleteinek;

83. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a régióban a nők és a lányok nagy része hátrányos megkülönböztetés áldozata, különösen az oktatáshoz, a jogokat biztosító munkahelyhez és az egészségügyi ellátáshoz való hozzáférés tekintetében, valamint az olyan gyakorlatok miatt, mint a kényszerházasság, a szexuális kizsákmányolás és a nemi szervek megcsonkítása;
84. aggodalmának ad hangot amiatt, hogy a nőket és lányokat a térség jelentős részében hátrányos megkülönböztetés éri, ami többek között a kényszerházasság, gyermekházasság, szexuális kizsákmányolás, iskolázatlanság, a női nemi szervek általánosan elterjedt megcsonkítása, többek között infibuláció, valamint olyan megszokott gyakorlatok formáját ölti, mint a szororátus vagy a levirátus, ezenkívül pedig az oktatás, a jogokkal járó foglalkoztatás és az egészségügy területét is érinti; kéri, hogy a helyi fejlesztésben részt vevő valamennyi szereplővel együttműködve vezessenek be az emberi jogokat biztosító és esélyegyenlőségi politikákat, többek között a nők jogainak – köztük a szexuális és reprodukív jogoknak fajon, kaszton, életkoron, etnikai vagy vallási hovatartozáson, családi állapoton, származáson, bevándorló vagy nem bevándorló státuszon alapuló megkülönböztetés nélküli – tiszteletben tartása, védelme és előmozdítása érdekében; hangsúlyozza, hogy több erőfeszítésre van szükség annak garantálása érdekében, hogy a kormányzással és jogállamisággal kapcsolatos reformok megfeleljenek a nők sajátos szükségleteinek;
85. kéri a Száhil öv országait, hogy fogadjanak el a nők elleni erőszak minden formáját – ideértve a családon belüli és a nemi erőszakot, a szexuális zaklatást és az ártalmas hagyományos gyakorlatokat, így a női nemi szervek megcsonkítását és a kényszerházasságot, különösen kiskorú leányok esetében – tiltó és megfelelő szankciókat előíró konkrét jogszabályokat és rendelkezéseket; hangsúlyozza, hogy fontos az áldozatok védelme, az egyedi szolgáltatások nyújtása és a támadók büntetlensége elleni harc, és ennek érdekében biztosítani kell, hogy e bűncselekményeket kivizsgálják, büntetőeljárást indítsanak és megfelelően büntessék azok elkövetőit, valamint hogy minden nő teljes körűen, valláson vagy etnikai származáson alapuló hátrányos megkülönböztetés nélkül hozzáférjen a igazságszolgáltatáshoz; hangsúlyozza, hogy a családon belüli erőszak nem magánügy, és hogy az erőszak nem menthető fel azzal sem, hogy az adott kultúrára jellemző okokból vagy vallási meggyőződésből követik el;
86. sürgeti a Száhil öv országait, hogy vizsgálják felül a nőkre és a tulajdonjogra vonatkozó jogszabályaikat; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a nők az általuk megművelt és lakásuk helyszínénél szolgáló földterületek tulajdonosai legyenek;
87. sürgeti a nemzetközi közösséget, hogy biztosítson több forrást a nők jogainak és

szerepvállalásának előmozdításához a régióban; üdvözli az Afrikai Unió által a nők jogainak előmozdításáért tett erőfeszítéseket, és emlékeztet arra, hogy az ECOWAS kulcsszerepet játszik a régió stabilitása szempontjából; sürgeti a Száhil öv országait, hogy fokozzák a nem kormányzati szervezetekkel, a civil társadalommal, az ENSZ-szel és az Európai Unióval való együttműködésüket a nők jogaira irányuló figyelemfelhívó kampányok kidolgozása érdekében; felhívja az Uniót, hogy működjön együtt a regionális szereplőkkel a lányok oktatásának előmozdításában, és a nők társadalmi, politikai és gazdasági szerepe megerősítésének kulcsaként támogassa a nők anyagi biztonságának és lehetőségeinek előmozdítását; ösztönzi továbbá, hogy a politika helyezzen hangsúlyt a nők egészségügyi ellátásának javítására;

88. felszólítja továbbá a Száhil öv államait, hogy biztosítsák minden lány születési anyakönyvi bejegyzését, és azt, hogy a későbbiekben alapfokú oktatásban részesüljenek; felhívja az Uniót, hogy működjön együtt a regionális szereplőkkel a lányok oktatásának előmozdításában, és a nők társadalmi, politikai és gazdasági szerepe megerősítésének kulcsaként támogassa a nők anyagi biztonságának és lehetőségeinek előmozdítását; ösztönzi továbbá, hogy a politika helyezzen hangsúlyt a nők egészségügyi ellátásának javítására;
89. kéri a Bizottságot, az EKSZ-t és a Tanácsot, hogy bátorítsanak a régióban még több országot arra, hogy hozzanak kifejezetten a nők és a lányok jogait előíró jogszabályi rendelkezéseket, és biztosítsanak elsőbbséget az e jogok biztosítására irányuló programoknak – különös tekintettel a közszolgáltatásokhoz való hozzáférésre (többek között az oktatás terén), az egészségügyi ellátáshoz való hozzáférésre, a szexuális és reprodukciós jogokra, az élelmiszer beszerzését, illetve a föld és a termelési erőforrások használatát célzó kölcsönfelvételre (különösen vidéki térségekben), az egészségügyi ellátáshoz és az igazságszolgáltatási rendszerhez való hozzáférésre – a nők gazdasági függetlenségének előmozdítása érdekében, segítséget nyújtva számukra a nem hivatalos munkából a hivatalos munkába történő áttérésben és a politikai és gazdasági döntéshozatalban való részvételükben, valamint a lányokkal és a nőkkel szembeni erőszak minden formájának felszámolására törekedve, ideértve a fiatalkori kényszerházasságnak és a női nemi szervek megcsonkításának mint barbár gyakorlatnak a megszüntetését;
90. kéri az EU Száhil övvel és az emberi jogokkal foglalkozó különleges képviselőit, hogy dolgozzanak ki közös fellépéseket, amelyek célja, hogy jobban garantálják a nők jogait a térségben, harcolva többek között a nem alapuló erőszak és az erőszak minden egyéb, a nők méltóságát sértő formájának büntetlensége ellen; nyomatékosan kéri a Bizottságot, az Európai Külügyi Szolgálatot és a partnerállamokat, hogy a kétoldalú támogatási programok keretében kezeljék prioritással a nők jogait és a nemek közötti egyenjogúság ügyét, és hogy irányozzák elő a nők társadalmi szerepvállalásával és a nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos kezdeményezések fenntartható és kiszámítható finanszírozását; különösen elítéli az erőszakot mint a nők társadalmi és gazdasági szabadságának legfőbb akadályát; hangsúlyozza, hogy a nők és férfiak közötti egyenlőség előmozdítására irányuló politikát horizontális kérdésnek kell tekinteni;
91. üdvözli, hogy az azonos neműek kapcsolata külön jogállássá vált Maliban, Nigerben, Csádban és Burkina Fasóban; sajnálatosnak tartja azonban, hogy a társadalmi megkülönböztetés még mindig fennáll; mélységes aggodalmát fejezi ki a

„közszeméremsértésről” szóló és az „erkölcstelen célú” egyesülést tiltó törvénynek a Mali és általában véve a térség LGBT-közösségére vonatkozó alkalmazásával kapcsolatban; abbéli reményének ad hangot, hogy a Mali északi részén kirobbant lázadás során elnyomottak biztonságosan visszailleszhetnek a társadalomba; mélységes aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy Mauritániában továbbra is bűncselekménynek tekintik az LGBT-kapcsolatokat, amely a férfiak esetében elvileg nyilvános megkövezés általi halálbüntetéssel sújtandó; ugyanakkor megjegyzi, hogy nincs olyan dokumentált eset, miszerint ezt a büntetést valaha is alkalmazták volna; mindazonáltal arra ösztönzi a mauritániai kormányt, hogy működjön együtt a civil társadalommal a jogszabályi reform és annak érdekében, hogy segítsék az LGBT-polgárok életének javulását;

92. úgy véli, hogy a helyzet és a tuaregek fejlődésének a történelmi sérelmekkel őszintén foglalkozó, jogokon alapuló megközelítése elengedhetetlen a Száhil öv békéjéhez és fejlődéséhez annak tudatában, hogy a tuaregek által lakott területeken más népcsoportok is élnek; öröndetesnek tartja az ezzel a kérdéssel kapcsolatban Nigerben végbement fejleményeket, mindemellett arra ösztönöz minden olyan országot, ahol jelentős számú a tuareg lakosság, beleértve a Száhil övön kívüli országokat, például Algériát és Líbiát is, hogy működjön együtt a közösség képviselőivel az elmaradottság és a gyűlölködés problémájának politikai és intézményi megoldásában; megjegyzi továbbá, hogy a Száhil övet sokféle kultúra jellemzi; úgy véli, hogy az összes népcsoport számára lehetővé kell tenni, hogy újra békében élhessenek egymás mellett; arra ösztönzi a térség kormányait, hogy valamennyi csoportot vonják be a társadalmi és politikai párbeszédbe és a döntéshozatali folyamatokba;

Az Unió politikai ajánlásai a Száhil öv számára

93. üdvözlí az Európai Unió Száhil övért felelős különleges képviselőjének kinevezését és azt, hogy megbízatásában nagy szerepet kap az emberi jogi tényező; elvárja az Európai Unió Száhil övért felelős különleges képviselőjétől, hogy szorosán működjön együtt az Európai Unió emberi jogokért felelős különleges képviselőjével, a Nemzetközi Büntetőbíróság főügyészségével, az Emberi Jogok Főbiztosának Hivatalával (OHCHR) és a régióban tevékenykedő emberi jogi jogvédőkkel és megfigyelőkkel az emberi jogok és a nemzetközi humanitárius jog tiszteletben tartásának előmozdításában; kéri, hogy az Európai Unió Száhil övért felelős különleges képviselője és különösen a dél-mediterrán térségért felelős különleges képviselője, valamint az Afrika szarváért felelős képviselője között megfelelő koordináció folyjon, mivel az afrikai válságoknak erőteljes regionális vonatkozásai vannak, jellemzően átgyűrűző hatásokat váltanak ki, és geostratégiai megfontolásokat is magukban foglalnak; ezzel összefüggésben nyomatékosan kéri az Uniót, hogy lépjen fel az összes uniós afrikai törekvés hatékony koordinálása érdekében, különös tekintettel a válságkezelésre és a válságok utáni erőfeszítésekre, és ezért felhívja az alelnököt/főképviseletet e koordináció biztosítására;
94. hangsúlyozza, hogy fontos végrehajtani az Unió emberi jogi politikai kötelezettségvállalásait, többek között a gyerekekkel és a fegyveres konfliktussal, a nők és lányok elleni erőszakkal és a velük szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetés valamennyi formájával, a nemzetközi humanitárius jog betartásának előmozdításával, a civilek KBVP-missziók és -műveletek során történő védelmével kapcsolatos iránymutatásokat, valamint az ENSZ Biztonsági Tanácsának a nőkről, a békéről és a

biztonságról szóló 1325. és 1820. sz. határozatának végrehajtására vonatkozó átfogó uniós megközelítés politikáját, többek között az ezzel kapcsolatos fejlemények nyomom követése és jelentése révén;

95. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy sem a 2011. március 21-én elfogadott, a Száhil öv biztonságára és fejlődésére vonatkozó uniós stratégia, sem pedig az e stratégiáról a Külügyi Tanács által 2012. március 23-án elfogadott következtetések nem tartalmazzak hivatkozást sem a nemek közötti egyenlőség előmozdítására, sem pedig a nők helyzetére vagy a nők jogainak védelmére vonatkozóan;

96. üdvözli a Száhil övre vonatkozó uniós stratégia stratégiai cselekvési irányát, beleértve a felelősségteljes kormányzás és a belső konfliktusrendezés támogatását és előmozdítását; úgy véli azonban, hogy a stratégia még mindig nem juttatja megfelelően érvényre az emberi jogokat, a jogállamiságot, a demokrácia támogatását, a hatékony gazdasági kormányzást és az erőteljes korrupcióellenes intézkedéseket, amelyek kulcsfontosságú tényezők a fejlődés és a biztonság közötti – a stratégia középpontjában álló – kapcsolat alátámasztásához; arra ösztönzi az uniós intézményeket, hogy működjenek együtt a stratégia közeljövőbeli felülvizsgálata céljából, a következőkre irányuló konkrét javaslatok révén:

a) a menekültek és belső menekültek nehéz helyzetének kezelése a térség egészében;

b) a rabszolgaság, az emberkereskedelem és az illegális kereskedelem és csempészet egyéb formái elleni küzdelem, amelyek rendkívül károsnak bizonyultak az emberi jogok és a régió biztonsága tekintetében;

c) a nők, a gyermekek és a kisebbségek helyzetének javítása;

d) a segélyek hatékony és eredményes célhoz juttatása, többlettámogatást nyújtva a kormányok számára a „többért többet” elv alapján;

e) a büntetlenség kultúrájának felszámolása, többek között a Maliban és másutt már javasolt vagy életbe léptetett támogató intézkedések révén;

f) a polgári szabadságjogok védelme és a demokratikus kormányzás javítása inkluzív választási eljárásokon és hiteles képviselőten keresztül, valamint a civil társadalom támogatásával;

g) a kulturális sokszínűség és örökség védelme;

97. javasolja, hogy az EU az emberi jogokat legsúlyosabban megsértők esetében mérlegelje a célzott – vagyonok befagyasztása, vízumtilalmak vagy más eszközök formáját öltő – szankciók lehetőségét Maliban és a térség más országaiban is;

98. üdvözli az ENSZ főtitkára által a Száhil öv helyzetéről készített közelmúltbeli jelentést; megemlíti az integrált stratégia részét képező „négyes négy” megközelítést, amelynek célja a kormányzás, a biztonság, a humanitárius követelmények és a fejlesztés erősítése; különösen örvendetesnek tartja, hogy az emberi jogi dimenzió erőteljesen érvényesül a stratégiában, és felhívja az Uniót a támogatás folytatására; helyesli továbbá, hogy az ENSZ integrált stratégiája a hangsúlyt a részvétel kiépítésére, a helyi és regionális kormányzás támogatására, a társadalmi és biztonsági kohézió megerősítésére, a jövőbeni fenyegetettségekkel kapcsolatos korai figyelmeztető rendszerek kialakítására, valamint

különösen a nemzeti és regionális emberi jogi mechanizmusok megerősítésére és megszilárdítására helyezi; ösztönzi az EU-t, hogy alakítson ki hasonló, az ENSZ-ével összehangolt és ahhoz igazodó, holisztikus szemléletet a fenntarthatósággal, biztonsággal, humanitárius és fejlesztési aggályokkal és az emberi jogokkal kapcsolatban olyan módon, amely elismeri a Száhil öv kihívásainak alapvetően transznacionális, határokon átnyúló és egymással összefonódó jellegét;

99. hangsúlyozza, hogy továbbra is döntő fontosságú az Uniónak az afrikai regionális szereplőkkel – így az Afrikai Unióval, a Nyugat-afrikai Államok Gazdasági Közösségével, az Arab Maghreb Unióval és az afrikai regionális emberi jogi eszközökkel – folytatott fokozott együttműködése ahhoz, hogy a Száhil övben tartós előrehaladás következzen be az emberi jogokra és a demokráciára vonatkozó kezdeményezések terén; arra ösztönzi a szomszédos országokat, így Szenegált, Algériát és Marokkót, hogy vállaljanak szerepet és segítsenek olyan valódi lendületet adni a térségnek, amely lehetővé teszi annak gazdasági fejlődését és az emberi jogok előmozdítását; elismeri, hogy a Száhil öv problémáira nyújtott tartós megoldásoknak végső soron a régióból kell érkeznie, és azokat saját lakosságának teljesen magáévá kell tennie; felszólítja mindazonáltal az EU-t, hogy továbbra is elkötelezetten működjön együtt a Száhil övi partnerekkel, és támogassa őket minden rendelkezésre álló megfelelő eszközzel annak érdekében, hogy javítsák az emberek életminőségét a térségben, és erősítsék a kapcsolatokat demokratikus kormányaikkal;

Emberi jogi megfontolások a Nyugat-Szaharában és a tindufi táborokban

100. üdvözlí és felidéri az ENSZ fíttkárának a nyugat-szaharai helyzetről szóló, 2013. áprilisi jelentését, amely kiemeli, hogy „a Száhil övre vonatkozó átfogóbb stratégia részeként döntő fontosságú a nyugat-szaharai konfliktus kezelése”, és hogy „az emberi jogok továbbra is fontosak a konfliktus rendezése szempontjából”; megjegyzi, hogy a Száhil övbeli különböző konfliktusok – és főként az olyan terroristacsoportok jelenléte, mint az AQIM Mali északi részén és Algéria déli részén – Nyugat-Szaharát a destabilizáció veszélyével fenyegetik; megjegyzi továbbá, hogy a konfliktus negatív hatást gyakorol a regionális integrációra, amelynek ki kell terjednie Marokkóra és Algériára, és amely jelentős lehetőségeket kínál a gazdasági fejlődés és a politikai demokratizálódás számára, és javítja az emberi biztonságot a Száhil öv és a Szahara egész térségében;
101. ismételten támogatásáról biztosítja az ENSZ Nyugat-Szaharáról szóló határozatait; felhív a saharai népek emberi jogainak és alapvető szabadságainak tiszteletben tartására, beleértve az egyesülési szabadságot, a szólásszabadságot és a békés tüntetéshez való jogot;
102. hangsúlyozza, hogy Nyugat-Szaharában és a tindufi táborokban a végleges politikai rendezés megelőlegezése és a rendezéssel kapcsolatos vélemény kifejezése nélkül is foglalkozni kell az emberi jogok kérdésével; ismételten kifejti mindemellett, hogy az önrendelkezés alapvető emberi jog, amint azt az ENSZ Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányának 1. cikke meghatározza, továbbá emlékeztet arra, hogy a területi integritás a nemzetközi jog egyik elve; emlékeztet továbbá az ENSZ Biztonsági Tanácsának 1754 (2007) sz. határozatára, amely arra sürgeti a feleket, hogy jóhiszeműen, előfeltételek nélkül kezdjenek tárgyalásokat „egy igazságos, tartós és kölcsönösen

elfogadható politikai megoldás elérése céljából, amely biztosítaná a nyugat-szaharaiak önrendelkezését”; ismételten Marokkó és a Polisario Front figyelmébe ajánlja e felhívást annak érdekében, hogy folytassák a tárgyalásokat a konfliktus békés rendezése érdekében, megerősítve ugyanakkor a saharai népek önrendelkezési jogát; hangsúlyozza a Marokkóban végrehajtott politikai és demokratikus reformok adódó lehetőségeket, ugyanakkor megjegyzi, hogy ezek a reformok határozottabb kötelezettségeket tesznek szükségessé különösen a nyugat-szaharai népek emberi jogainak tiszteletben tartása tekintetében; tart attól, hogy a népszavazás megrendezésével vagy a tárgyalásos politikai rendezés egyéb, kölcsönösen elfogadható formáinak megvalósulásával kapcsolatos 25 éves késedelem fokozza a saharaiak elidegenedését és az erőszak lehetőségét, különösen a fiatalok körében; felszólítja az Uniót, hogy vállaljon közvetlenebb szerepet, és támogassa az ENSZ-t abban, hogy a konfliktus békés és tartós megoldása érdekében a feleket a közvetlen tárgyalások folytatására ösztönözze;

103. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy – mivel a nyugat-szaharai konfliktus politikai rendezése, a megbékélés és az emberi jogi helyzet szorosan összekapcsolódik –, vállaljanak aktívabb szerepet a nyugat-szaharai konfliktus rendezésében, nemcsak az ENSZ-tárgyalások támogatása, hanem a különböző külpolitikai eszközök felhasználása révén is (például az emberi jogok nyomon követésének erősítése és a rendőrségi és biztonsági erők körében végzett tudatosságnövelés, a demokratikus reformok, többek között a decentralizáció támogatása, a megkülönböztetés elleni küzdelem a térségben) annak érdekében, hogy előmozdítsák az olyannyira szükséges bizalomépítést a konfliktusban részes felek között;
104. mélységes aggodalmának ad hangot az ENSZ kínzásügyi különleges előadójának közelmúltbeli jelentése miatt, mivel az előadó bizonyítékot talált arra, hogy marokkói tisztviselők politikai okból tartottak fogva embereket, kínzást és nemi erőszakot követtek el saharai foglyokon, a tiltakozókat elrabolták és a sivatagban hagyták, hogy megfélemlítsék őket, továbbá szándékosan és rendszeresen a függetlenség mellett kiálló személyeket vették célba, akár az otthonaikban is; tudomásul veszi az erőszakos eltüntetésekéről és tisztességtelen bírósági eljárásokról szóló, széles körben elterjedt állításokat; külön felhívja a figyelmet a Gdeim Izik-i tiltakozók táborának 2010. novemberi felszámolására, amikor tizenhárman estek a nagyarányú erőszak áldozatául, valamint ezt követően 25 saharai lakos – köztük több ismert emberi jogi aktivista – 2013. februári tárgyalására; tudomásul veszi, hogy Marokkó kitart a bírósági eljárás tisztességessége és a jogszerű eljárás mellett, és néhány nemzetközi megfigyelő is pozitív következtetésekre jutott, ugyanakkor emlékeztet arra, hogy az ENSZ különleges előadója aggályosnak találta a katonai bíróság igénybevételét, a kínzásról szóló állításokat és azt, hogy a marokkói hatóságok ezen állításokat nem vizsgálták ki; tudomásul veszi egyes NGO-k és emberi jogi megfigyelők azon következtetéseit, hogy az ügyben állítólag politikai alapon emeltek vádat, nem volt kielégítő bizonyíték és túlzottan szigorú ítéletek születtek, hiszen húsz személyt húsz évtől életfogytiglanig terjedő börtönbüntetésre ítélték; ezért üdvözlözi, hogy a marokkói kormány eleget tesz az Emberi Jogok Nemzeti Tanácsa által tett azon ajánlásnak, hogy a jövőben polgári személyek ügyeit katonai bíróság ne tárgyalhassa; nyomatékosan felszólítja a marokkói kormányt annak garantálására, hogy ez megvalósuljon; ugyanakkor fájjalja, hogy ez a döntés a már elítélt személyeket nem érinti; arra ösztönzi a marokkói kormányt, hogy hajtsa végre az ENSZ és az Emberi Jogok Nemzeti Tanácsa által készített jelentésekben foglalt valamennyi

ajánlást, és folytassa az emberi jogok kultúrájának fejlesztését; ezzel összefüggésben hívja a marokkói hatóságokat, hogy haladéktalanul bocsássák szabadon valamennyi szaharai politikai foglyot, a civil társadalommal és más szereplőkkel együttműködve garantálják a bírósági eljárások átláthatóságát és tisztességességét, továbbá folytassanak vizsgálatot és emeljenek vádat azokkal a biztonsági tisztviselőkkel szemben, akiknek az állítások szerint szerepük volt az önkényes fogva tartás, kínzás és a hatalommal való egyéb visszaélés eseteiben;

105. elítéli az emberi jogokat sértő cselekményeket, amelyeknek a Marokkó által megszállt területeken élő szaharai nők az áldozatai, különösen pedig a zaklatásokat és a nemi erőszakot, amelyekhez a marokkói megszálló erők a szaharai nép megfélemlítése végett folyamodnak, megakadályozva törvényes önrendelkezési jogukért folytatott küzdelmüket;
106. ismételten felhívja a figyelmet az OHCHR nem hivatalosan kiszivárgott, 2006-os jelentésében foglalt aggályokra azzal kapcsolatban, hogy Nyugat-Szaharában korlátozzák a véleménynyilvánítási, gyülekezési és egyesülési szabadságot; tudomásul veszi Marokkó állítását, miszerint engedélyezi az ülősztrájkot és a tiltakozás más formáit; fájjalja, hogy Marokkó láthatólag intézményi úton akadályozza a függetlenségpárti álláspontot képviselő nem kormányzati szervezeteket azzal, hogy meggátolja a jogi nyilvántartásba vételüket és elismerésüket, ami ahhoz szükséges, hogy közösségükön belül hatékonyan hallassák hangjukat; elítéli a „Marokkó területi integritásának megsértéséért” kiszabott, gyakran súlyos büntetéseket, mivel ezt a jogszabályi kitételek a jelentések szerint a függetlenség mellett békésen kiálló szaharai lakosok elleni fellépésre használják; emlékeztet az ENSZ kulturális jogokkal foglalkozó független szakértőjének azon megállapításaira, hogy a marokkói hatóságok elnyomják a szaharai kultúra egyes vonatkozásait; megismétli az ENSZ független szakértőjének az ilyen intézkedések visszavonására és a teljes kulturális sokszínűség támogatására irányuló felhívását; ezzel összefüggésben pozitívan értékeli az új marokkói alkotmányba beillesztett, a kulturális jogok tiszteletben tartására vonatkozó rendelkezéseket; üdvözli a külön szaharai televízióállomás létrehozását; határozottan ösztönzi e rendelkezések maradéktalan végrehajtását;
107. határozottan elítéli, hogy 2013. március 6-án, szerdán Marokkó kiutasította az országból az Európai Parlament négy képviselőjéből álló küldöttséget; megjegyzi, hogy a küldöttség célja a nyugat-szaharai területek felkeresése volt, hogy tájékozódjanak az emberi jogok helyzetéről, és találkozzanak a MINURSO képviselőivel; mélyszégyenűen sajnálatosnak tartja a marokkói hatóságok magatartását, és kéri a Marokkói Királyságot, hogy a független megfigyelők, parlamenti képviselők, a sajtó munkatársai és a humanitárius szervezetek számára biztosítson szabad belépést Nyugat-Szaharába és szabad mozgást a területen belül;
108. emlékeztet az ENSZ Projekt Támogatási Hivatalának (UNOPS) arra vonatkozó aggályaira, hogy Nyugat-Szahara továbbra is a világ egyik legjobban elaknásított területe; megjegyzi, hogy Nyugat-Szaharában a gyalogsági aknáknak 1975 óta tragikus módon legalább 2500 emberáldozatot követeltek, és továbbra is több ezer szaharai nomádot veszélyeztetnek, valamint a nyugat-szaharai vita és a menekültek helyzete rendezésének fő akadályát képezik; elismerően nyilatkozik ezért a MINURSO, a Marokkói Királyi Hadsereg, a Polisario Front, a Landmine Action szervezet és mások arra irányuló tevékenységéről,

hogy feltérképezzék és megtisztítsák az érintett területeket; üdvözli, hogy a Polisario Front aláírta a gyalogsági aknák tilalmára vonatkozó genfi felhívást; valamennyi szereplőt arra ösztönzi, hogy minden tőle telhetőt tegyen meg a lakosság oktatása, az áldozatok megsegítése és az összes megmaradt hadianyag eltávolítása érdekében; megjegyzi továbbá, hogy Marokkó egyike azon kevés országoknak, és egyike annak a három afrikai országnak, amelyek nem írták alá a gyalogsági aknák betiltásáról szóló egyezményt; ösztönzi Marokkót, hogy bizalomépítő intézkedésként és a béke melletti elkötelezettség jeleként tegye ezt meg;

109. kiemeli a saharai nők esetét és jelentős szerepüket a saharai társadalomban – különösen a menekülttáborokban –, ahol az analfabétizmus a spanyol gyarmatosítást követő időszak után rohamos csökkenésnek indult, és a kezdeti 95%-os arány után ma már mindössze 5%; kiemeli a nőknek a saharai intézmények kialakításában betöltött kulcsszerepét, valamint magas részvételi arányát a döntéshozatali eljárásokban minden szinten: a helyi bizottságokban, a Parlamentben és a kormányban; felhívja a figyelmet a nyugat-szaharai nőknek a béke fenntartásában, a párbeszéd előmozdításában, a konfliktusok rendezésében és a saharai társadalom és struktúrák megőrzésében betöltött szerepére;
110. aggodalmát fejezi ki a szegénység és amiatt, hogy a Tinduf közelében található, a Polisario Front irányítása alá tartozó menekülttáborokban nem biztosítottak az alapvető szolgáltatások, különösen a táplálkozást, az egészségügyi ellátást és az ivóvízhez való hozzáférést illetően; üdvözli, hogy az EU az ECHO-n keresztül a tindufi menekülttáborok számára humanitárius segítséget nyújt; kéri ugyanakkor a nemzetközi adományozókat, hogy irányítsák, koordinálják és konszolidálják hatékonyabban a segélyeket, és adott esetben növeljék azok összegét a humanitárius helyzet stabilitásának garantálása és a táborokban uralkodó feltételek javításának elősegítése érdekében; megismétli a megfelelő lakhatásért felelős ENSZ különleges előadó arra vonatkozó ajánlásait, hogy e célra elegendő nemzetközi finanszírozást kell biztosítani, mivel a lakhatás nem megfelelő mértékben elérhető; megjegyzi azonban, hogy az irányítási rendszerek működnek a táborokban, és üdvözli a civil társadalom aktív jelenlétét, és a nők mindkét területen erőteljesen részt vesznek; üdvözli továbbá, hogy a szűkös erőforrások ellenére társadalmi hangsúlyt helyeznek az oktatásra; megjegyzi azonban, hogy nem áll rendelkezésre egyértelmű dokumentáció a táborok lakóinak pontos számáról; felhívja a Polisario hatóságait, hogy – adott esetben Algéria segítségével – végezzenek rendszeres népszámlálásokat vagy hivatalos nyilvántartásba vételt;
111. aggodalmát fejezi ki azzal kapcsolatban, hogy a tindufi táborokban tapasztalható szegénység, valamint az, hogy sok menekültnek nincsenek hosszú távú kilátásai, kiszolgáltatottá teszi őket a vallási fundamentalizmussal együtt járó radikalizálódásnak; emlékeztet arra, hogy fennáll a veszélye, hogy fiatalokat toboroznak a bűnözői vagy terrorista hálózatok számára, és felhívja a figyelmet arra, hogy a térségben könnyen átjárhatóak a határok, ami azzal a veszéllyel jár, hogy a táborokba Mali északi részéről és máshonnan jobban be tudnak szivárogni a dzsihadista csoportok; ezzel összefüggésben elítéli, hogy 2011 októberében segélyszervezetek három európai munkatársát rabolták el a rabuni táborból; hangsúlyozza ezért, hogy rendkívül fontos a táborok védelmének és biztonságának biztosítása; felhívja az algériai hatóságokat, hogy kötelezettségeiknek megfelelően enyhítsék az emberi jogi helyzetet a tindufi táborokban; teljes körű támogatását adja az UNHCR programjához, amelynek célja a bizalomépítés a családok

közötti csere elősegítésével Tinduf és Nyugat-Szahara között;

112. megjegyzi, hogy bár a legújabb megfigyelők és az OHCHR, az Emberi Jogok és a Népek Jogai Afrikai Bizottsága, a „Robert F. Kennedy Center for Justice and Human Rights” és a „Human Rights Watch” jelentései kevés bizonyítékkal szolgáltak arra vonatkozóan, hogy a táborokban rendszeresen és intézményesen megsértik az emberi jogokat, több szereplő – többek között a marokkói kormány, marokkói nem kormányzati szervezetek és a tindufi táborok egyes korábbi lakói – állítása szerint a Polisario hatóságai korlátozzák a lakosok véleménynyilvánításának szabadságát és szabad mozgását; megjegyzi, hogy a Polisario hevesen tagadja e vádakát, és együtt kíván működni az ENSZ emberi jogokkal foglalkozó szerveivel; felhívja ezért a Polisariót annak lehetővé tételére, hogy a független emberi jogi megfigyelők közvetlenül, rendszeresen és szabadon bejuthassanak a táborokba, és hogy az állításokat szigorúan vizsgálják ki;
113. felszólítja a megszállt nyugat-szaharai területeken marokkói hatóságait, hogy tegyék lehetővé és könnyítsék meg a saharai családok rendszeres kapcsolattartását, kommunikációját és látogatásait a menekülttáborok és a megszállt területek között;
114. üdvözli az arra irányuló, az ENSZ által is elismert erőfeszítéseket, hogy a Nyugat-Szaharában jobban dokumentálják az állítólagos emberi jogi visszaéléseket, különösen a Marokkói Emberi Jogi Nemzeti Tanács (CNDH) intézményén keresztül, amelynek Laayounéban és Dakhlában van irodája; megjegyzi, hogy a CNDH által végzett munka pozitív, és felhívja a marokkói kormányt, hogy segítsen megszilárdítani annak függetlenségét és hatáskörét, valamint biztosítsa ajánlásainak végrehajtását; ezenfelül arra bátorítja a CNDH-t, hogy fokozza arra irányuló erőfeszítéseit, hogy kapcsolatokat építsen ki a marokkói hatalommal szemben ellenséges saharaiakkal, és garantálja panaszaik megfelelő kivizsgálását; üdvözli, hogy Marokkó az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának a nyugat-szaharai emberi jogi helyzetről készített öt ajánlásból 2012-ben hármat elfogadott, és kéri, hogy a fennmaradó kettőt is fogadja el; örvendetesnek tartja továbbá, hogy Marokkó nemzetközi eseti küldöttségeket hívott meg, többek között az ENSZ kínzásügyi különleges előadóját, és hogy ezek a küldöttségek elfogadták a meghívást; arra ösztönzi a marokkói hatóságokat, hogy engedélyezzék a többi nemzetközi szervezet, például az Emberi Jogok és a Népek Jogainak Afrikai Bizottsága, illetve az Európai Parlament tényfeltáró misszióit; minden érintett felet arra ösztönöz, hogy folytassák az ilyen jellegű együttműködést az ENSZ emberi jogi testületeivel;
115. megjegyzi mindazonáltal, hogy Marokkó és a Polisario adminisztrációjával szemben egyaránt súlyos és vitatott állítások láttak napvilágot; emlékeztet arra is, hogy az ENSZ főtitkára a közelmúltban felhívta a figyelmet „a Nyugat-Szaharában és a táborokban tapasztalható emberi jogi helyzet független, pártatlan, átfogó és folyamatos ellenőrzésére”; ezzel kapcsolatban megjegyzi, hogy az ENSZ 2013 áprilisában nem bővítette a MINURSO megbízatását, hogy az kiterjedjen az emberi jogi dimenzióra; ennek megtételére ösztönzi az ENSZ-t, ennek hiányában pedig arra, hogy hozzon létre egy új, állandó, pártatlan emberi jogi testületet az általános emberi jogi helyzet ellenőrzése és az azzal kapcsolatos jelentés, valamint az egyes panaszok kivizsgálása céljából; szorgalmazza, hogy az említett testület tevékenységét terjessze ki Nyugat-Szahara marokkói ellenőrzés alatt álló részére, a tindufi táborokra és a Polisario Front által ellenőrzött egyéb területekre;

116. arra ösztönzi a marokkói és algériai kormányt, hogy fejlesszék tovább és fokozzák a politikai párbeszédet a térség dinamikájának javítása és a feszültségek fokozódásának elkerülése érdekében, a szélesebb értelemben vett nemzetközi közösség javára;
117. sürgeti a főképviselet/alelnököt és az EU emberi jogokkal foglalkozó különleges képviselőjét, hogy Nyugat-Szaharában és Tindufban a marokkói hatóságok és a Polisario adminisztrációja számára nyújtsanak olyan emberi jogi képzési programokat, amelyek a rendőrségi és biztonsági személyzetnek, a bíróságoknak, a helyi közigazgatási tisztviselőknek, a médiának és a civil társadalmi szervezeteknek szólnak, a Marokkó által a demokrácia, a jogállamiság és az emberi jogok érdekében kezdeményezett politikai reformokra építve, és nem sértve a nyugat-szaharai konfliktussal kapcsolatban tárgyalásos úton elért politikai rendezést, hanem ösztönözve ezt a tárgyalást;
118. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviseletjének, az Európai Unió emberi jogokért felelős különleges képviselőjének és a Száhil övért felelős különleges képviselőjének, az uniós tagállamoknak, a Száhil öv országai, valamint Marokkó és Algéria kormányainak és parlamentjeinek és a Polisario Frontnak, az ENSZ főtitkárának és Biztonsági Tanácsának, az ENSZ emberi jogi főbiztosának, az Afrikai Unió elnökének és Bizottsága főtitkárának, az ECOWAS elnökének és Bizottsága elnökének.

23.9.2013

VÉLEMÉNY A FEJLESZTÉSI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

a Külügyi Bizottság részére

az emberi jogok helyzetéről a Száhil övben
(2013/2020(INI))

A vélemény előadója: Jean Roatta

JAVASLATOK

A Fejlesztési Bizottság felhívja a Külügyi Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele a következő javaslatokat:

Biztonság és fejlesztés

1. megerősíti, hogy a Száhil öv országaiban elválaszthatatlanul összekapcsolódik az emberek biztonsága és a fejlődés, amint azt az Európai Uniónak a Száhil öv biztonságával és fejlesztésével kapcsolatos 2011-es stratégiája is tartalmazza; hangsúlyozza, hogy a Száhil övben a fejlesztési politika fenntartható sikeréhez alapvető fontosságú, hogy stabilitás legyen a biztonság, a gazdaság, a politika, az emberi jogok és alapvető szabadságjogok tiszteletben tartása terén; rámutat ugyanakkor, hogy a régió biztonságossá tételéhez elengedhetetlen a fejlesztési segélyekbe való beruházás annak érdekében, hogy a lakosság megfelelő forrásokkal rendelkezzen a régió biztonságának megerősítéséhez; véleménye szerint ez nagymértékben lehetővé tenné a mélyszegénységre, valamint a források és alternatívák hiányára visszavezethető illegális kereskedelem és tevékenységek elkerülését;
2. úgy véli, hogy a Száhil övben tapasztalható politikai instabilitás – amelyet a több millió embert érintő aszály is súlyosbít – veszélyezteti a demokráciát, a jogállamiságot, valamint az emberi és a társadalmi-gazdasági jogok tiszteletben tartását, kedvezőtlen következményeket gyakorolva a lakosság életkörülményeire; emlékeztet arra, hogy a jogállamiság, a megfelelő kormányzás és az emberi jogok tiszteletben tartása az államok stabilitásának, a biztonságnak és az alapvető jogok tiszteletben tartásának elengedhetetlen előfeltételei;
3. felhívja a helyi és regionális hatóságokat, hogy a fejlesztésre irányuló és a humanitárius segélyekkel kapcsolatos politikák lehető legjobb kibontakoztatása érdekében teremtsenek ténylegesen biztonságos körülményeket a civil társadalom számára, és biztosítsák az

emberi jogok tiszteletben tartását mind a Száhil öv országain belül, mind pedig azok határain kívül;

4. kéri a Száhil öv kormányait, hogy fenntartható gazdaságfejlesztési stratégia keretében törekedjenek a válság legmélyebb okainak felszámolására, választ adva a polgárok politikai, gazdasági és társadalmi aggályaira, például az élelmiszerekhez, az oktatáshoz, a foglalkoztatáshoz, a lakhatáshoz és az egészségügyi ellátáshoz való hozzáférés, a vagyon újraelosztása, a tisztességes megélhetés stb. tekintetében;
5. hangsúlyozza, hogy a Száhil övben kialakult különböző konfliktusok következményeként egyre több ember kényszerül lakóhelyének megváltoztatására az országokon belül, és emellett nő a külföldre menekültek száma is; felhív arra, hogy az EU, a Száhil öv országai, az ENSZ menekültügyi különleges képviselője, az Afrikai Unió és a Nyugat-afrikai Államok Gazdasági Közössége hangolják össze a menekültek támogatását célzó politikáikat, lehetővé téve a menekültek egészséges és emberhez méltó életkörülmények közötti elhelyezését, személyes biztonságot garantálva a legsebezhetőbb csoportok számára és az önellátást célzó programokat helyezve kilátásba; rámutat, hogy a befogadás és a védelem biztosítása mellett erőfeszítéseket kell tenni annak érdekében is, hogy – amennyire csak lehetséges – a menekültek és a lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek számára visszatérhessenek eredeti lakóhelyükre;
6. megállapítása szerint riasztó jelek mutatnak arra, hogy az idén a Száhil övben súlyos élelmiszerellátási és táplálkozási válság alakul ki, és kéri a Bizottságot, hogy feladatát teljesítve biztosítson finanszírozást a régióknak nyújtott humanitárius segélyekhez;
7. felhívja az államokat, valamint helyi és regionális hatóságait, hogy léptessenek életbe az emberek biztonságát célzó politikákat a menekültek, a lakóhelyüket elhagyni kényszerült és a legkiszolgáltatottabb csoportok javára, a terrorizmus, az erőszak, a kizsákmányolás, valamint az illegális kereskedelem (kábitószer-, a fegyver- és emberkereskedelem) elleni küzdelem érdekében;
8. támogatja a Maliba akkreditált nemzetközi támogató missziót és a Malin működő többdimenziós és integrált stabilizációs ENSZ-missziót, amely 2013. július 1-jén kezdte meg működését, valamint az Európai Unió Száhil övért felelős különleges képviselőjének misszióját; elégedettségét fejezi ki az ENSZ főtitkárának 2013. június 14-i javaslatával kapcsolatban, amelynek célja „az ENSZ integrált stratégiájának” létrehozása a Száhil övre vonatkozóan, határozottan fellépve a válság valamennyi vonatkozásában, azaz az irányítás javítása, a bűnözés (a kábítószer-, ember-, fegyver- és cigarettakereskedelem, a pénzmosás) és a terrorizmus elleni küzdelem, valamint a humanitárius segélyek terén; különösen üdvözlí e stratégia célkitűzését, amely szerint a tartós megbékélés biztosítása érdekében meg kell erősíteni a hatékony és befogadó kormányzást az egész régióban, és össze kell hangolni a humanitárius és fejlesztési terveket és fellépéseket;
9. hangsúlyozza, hogy a Száhil öv egésze szempontjából fontos, hogy az alapvető szociális infrastruktúrák és alapvető hálózatok (egészségügy és orvosi tanácsadók hálózata, közlekedés, távközlés stb.) kiépítésére irányuló politikák valósuljanak meg a humanitárius segélyek semleges, egyetemes és megszorítások nélküli, tisztességes és hatékony eljuttatása érdekében; elvárja a Száhil övben fekvő államoktól és azok helyi és regionális

hatóságaitól, hogy gondoskodjanak e hálózatok hozzáférhetőségéről;

10. hangsúlyozza, hogy a nyugat-szaharai konfliktus visszaveti a régió egészének fejlődését, és felszólítja a konfliktusban érintett feleket és a szomszédos országokat, hogy az ENSZ által finanszírozott politikai tárgyalásokhoz hasonlóan tegyenek jóhiszemű és bizalomépítő intézkedéseket, mint amilyen például az ENSZ Nyugat-szaharai Népszavazási Missziója (MINURSO) családlátogatási programjának elősegítése és megbízatásának kiterjesztése az emberi jogi megfigyelésre, felgyorsítva Marokkó kilátásba helyezett regionális átszervezését, a regionális politikai pártok engedélyezését is beleértve, amely az első lépést jelenti a saharai nép önrendelkezéséhez, valamint az elnyomás – valamint az eltérő politikai véleményű személyeket különösen sújtó politikai, társadalmi és gazdasági diszkrimináció – felszámolásához vezető úton;
11. elismeri a nők fontos hozzájárulását a Száhil öv stabilizációjához és fejlesztéséhez, és kéri, hogy tegyék erősebbé vezető szerepüket a konfliktusok megelőzése, a békefenntartás és a béketeremtés, valamint a biztonság, a politika és a gazdasági fejlődés terén; arra ösztönzi a fejlesztési partnereket, hogy biztosítsanak pénzügyi támogatást azon projekteknek, amelyek kifejezett célja a nők társadalmi szerepvállalásának növelése;

Út a Millenniumi Fejlesztési Célok megvalósítása felé

12. kéri az EU-t, hogy a Száhil öv országaival együttműködve léptessen életbe az emberi jogokon és alapvető szabadságjogokon alapuló megközelítést követő és prioritást élvező fejlesztési politikákat, amelyek célja az élelmiszerválság kezelése, az alultápláltsággal és az éhezéssel kapcsolatos problémák megoldása, az aszályok következményeinek enyhítése és a természeti katasztrófákkal szembeni küzdelem; kéri az Európai Bizottságot, hogy e prioritást élvező politikáknak megfelelően optimálisan használja fel az alultápláltság elleni küzdelem céljaira rendelkezésre bocsátott forrásokat (2012-ben 123,5 milliárd eurót), a támogatás pozitív hatásainak garantálása érdekében kielégítve a népesség szükségleteit és támogatva ezen országok helyi kapacitásainak fejlesztését;
13. rámutat arra, hogy konkrét határidőkre alapozott kötelezettségvállalás szükséges ahhoz, hogy a Száhil öv országai ellenállóképessé váljanak az aszályval szemben, és ezáltal elkerülhessék az élelmiszer-válságok rendszeres visszatérését, valamint azt, hogy minden aszály idején nagyszabású humanitárius segílyt kelljen igénybe venniük; hangsúlyozza, hogy ez az elkötelezettség a kormányok, a regionális intézmények, az adományozók és a pénzügyi intézmények között tartós partnerséget tesz szükségessé, az Európai Unió által elindított „AGIR Sahel” kezdeményezés mintájára;
14. hangsúlyozza, hogy a Száhil övben élő emberek mindennapi életének javításához és a 2040-re 150 milliós népességgel rendelkező régió fejlődésének támogatásához hosszú távú megközelítésre van szükség, amely mindenki számára garantálja az oktatáshoz való hozzáférést;
15. felszólít hatékony egészségügyi és oktatási politikák bevezetésére és nyomon követésére a legkiszolgáltatottabb csoportok, például a nők és gyermekek helyzetének javítására annak érdekében, hogy megvalósulhassanak a Millenniumi Fejlesztési Célok: az általános iskolai képzés mindenki számára történő biztosítása, az anyák egészségének javítása, az egészségügyi ellátáshoz való általános hozzáférés, a HIV/AIDS és minden más fertőző

betegség felszámolása; kéri az EU-t, hogy a 11. Európai Fejlesztési Alap keretében a Száhil övben tett fellépéseik során kezeljék prioritással a fiatalok helyzetét, és alakítsanak ki ambiciózus oktatási politikát; emlékeztet a nők helyzetével foglalkozó, valamint a foglalkoztatáshoz való hozzáférést célzó politikák kialakításának fontosságára;

Finanszírozás és fejlesztés

16. felhívja az Európai Bizottságot, hogy a népesség előzetesen felmért szükségleteivel összhangban a Száhil övben optimálisan használjon fel valamennyi rendelkezésre álló fejlesztési alapot: a Demokrácia és az Emberi Jogok Európai eszközét, az Európai Fejlesztési Alapot, a Fejlesztési Együttműködési Eszközt, valamint a Száhil öv megbékélésének támogatására létrehozott alapot;
17. felhívja az Uniót, hogy folytassa és fokozza a Száhil öv országai számára nyújtott humanitárius segítség gyarapítására irányuló erőfeszítéseit, hogy biztosítson szoros együttműködést a humanitárius segélynyújtással foglalkozó nemzetközi ügynökségek, a civil társadalom, a helyi és regionális hatóságok, valamint a kormányok között, és hogy mozgósítsa a szükséges összegeket az Európai Fejlesztési Alapból (10. EFA, 2007 és 2013 között 660 millió euró), illetve a Száhil Öv Megbékéléséért Globális Szövetség Alapjából (AGIR, 2012-re 172 millió euró).

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	17.9.2013
A zárószavazás eredménye	+ : 26 - : 0 0 : 0
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Thijs Berman, Michael Cashman, Ricardo Cortés Lastra, Corina Crețu, Leonidas Donskis, Mikael Gustafsson, Filip Kaczmarek, Miguel Angel Martínez Martínez, Gay Mitchell, Norbert Neuser, Maurice Ponga, Jean Roatta, Birgit Schnieber-Jastram, Michèle Striffler, Keith Taylor, Patrice Tirolien, Ivo Vajgl
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Philippe Boulland, Enrique Guerrero Salom, Edvard Kožušník, Krzysztof Lisek, Isabella Lövin, Judith Sargentini
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok) (187. cikk (2) bekezdés)	Emma McClarkin, Jarosław Leszek Wałęsa, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska

4.9.2013

VÉLEMÉNY A NŐJOGI ÉS ESÉLYEGYENLŐSÉGI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

a Külügyi Bizottság részére

az emberi jogok helyzetéről a Száhil övben
(2013/2020(INI))

A vélemény előadója: Mariya Gabriel

JAVASLATOK

A Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság felhívja a Külügyi Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele a következő javaslatokat:

- tekintettel a nőkkel szembeni hátrányos megkülönböztetés minden formájának kiküszöböléséről szóló egyezményre (CEDAW) és az ahhoz csatolt fakultatív jegyzőkönyvre,
 - tekintettel az emberi jogok és a népek jogainak afrikai chartájához csatolt, az afrikai nők jogairól szóló jegyzőkönyvre,
 - tekintettel az Egyesült Nemzetek Közgyűlésének a nők és gyermekek vészhelyzetek és fegyveres konfliktusok alatti védelméről szóló nyilatkozatára, valamint a Biztonsági Tanács 1325(2000) számú és 1820(2008) számú határozatára,
 - tekintettel az EU cselekvési tervére, amelynek tárgya a nemek közötti egyenlőség és a nők társadalmi szerepvállalása a fejlesztési együttműködés keretében (2010–2015),
 - tekintettel a nőkkel és lányokkal szemben elkövetett erőszakról, valamint az őket érő hátrányos megkülönböztetés valamennyi formája elleni küzdelemről szóló európai uniós iránymutatásokra,
- A. mivel a Száhil övben az emberi jogokat sértő cselekmények, valamint a politikai, a környezeti, a humanitárius és a fejlődési válság különösen sújtja a nőket, akik gyakran hátrányos megkülönböztetés, rendkívüli fizikai és emberi kiszolgáltatottság, súlyos szegénység és kirekesztés áldozatai;
- B. mivel a Száhil övben a kistermelők többsége nő, akiknek mégis korlátozzák a földhöz

való jogát; mivel a földterületek tulajdonjogának hiánya hozzájárul a nők szegénységéhez;

- C. mivel az egyre megszorítóbb természetű társadalmi környezet korlátozza a nők mobilitását és érvényesülését, és végső soron azt a képességüket, hogy hatékony vezetők és nőjogi jogvédők legyenek;
 - D. mivel a nemek közötti egyenlőség, a nők politikai és gazdasági felelősségvállalása, a férfiak és nők közötti egyenlőség előmozdítása és a nők jogainak védelme nélkülözhetetlen a szegénység visszaszorításához és a fenntartható fejlődés ösztönzéséhez;
 - E. mivel 2012-ben, a családtervezéssel foglalkozó londoni csúcstalálkozón több mint száz kormány, nemzetközi ügynökség és nem kormányzati szervezet tűzte ki maga elé azt a célt, hogy 2020-ig további 4 milliárd USD-t fektet be a fogamzásgátlót használó nők számának növelése céljával a világ 69 legszegényebb országában, és mivel ez a finanszírozás a jelenlegi 10 milliárd USD dollár értékű finanszírozáson felül áll majd rendelkezésre;
 - F. mivel tanulmányok bizonyítják, hogy amennyiben a nők képzettséget szerezhetnek, jövedelemre tehetnek szert és az kezelhetik, ez számos pozitív eredménnyel jár: csökken az anyák és gyermekeik halandósági mutatója, javul a nők és a gyermekek egészségi állapota és táplálkozása, növekszik a mezőgazdaság termelékenysége, enyhíthető az éghajlatváltozás, lassul a népességnövekedés, fellendülnek a gazdaságok, megtörik a szegénységi ciklus¹;
1. megjegyzi, hogy a nőket sokszor nem veszik figyelembe a békéért folytatott küzdelem elismerése során; emlékeztet arra, hogy ha a nőket rendszeresen bevonják a konfliktusrendezési folyamatba és a béke megszilárdításába, akkor kulcsszerepet játszhatnak a béketárgyalásokon, szélesítve az újjáépítés, a helyreállítás és a tartós béke hatóerejét; szorgalmazza ezért a nők részvételét minden nemzeti, regionális és nemzetközi megbékélési folyamatban Maliban, különösen az ország északi térségében; kéri, hogy az ENSZ 1325. számú határozatával kapcsolatos nemzeti cselekvési tervek rendszeresen ellenőrizzék és kiemelt kérdéseiket rendszeresen frissítsék;
 2. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a régióban a nők és a lányok nagy része hátrányos megkülönböztetés áldozata, különösen az oktatáshoz, a jogokat biztosító munkahelyhez és az egészségügyi ellátáshoz való hozzáférés tekintetében, valamint az olyan gyakorlatok miatt, mint a kényszerházasság, a szexuális kizsákmányolás és a nemi szervek megcsonkítása;
 3. mély aggodalmát fejezi ki a „közszeméremértésről” szóló és az „erkölcstelen célú” egyesülést tiltó törvénynek a mali és általában a régió LMBT közösségére vonatkozó alkalmazásával kapcsolatban; megjegyzi, hogy bár az azonos neműekkel folytatott kapcsolat jogszerű a régióban, számos esetben hátrányos megkülönböztetés éri az ilyen párokat;

¹ Isobel Coleman, 'The global glass ceiling: why empowering women is good for business', in *Foreign Affairs*, Vol. 89, May/June 2010, 13–20.o.; UN Population Fund, 'State of world population 2009 – Facing a changing world: women, population and climate'.

4. nyomatékosan kéri az EU-t és a Száhl öv országait, hogy maradéktalanul hajtsák végre az ENSZ Biztonsági Tanácsának alábbi határozatait: a 1325. sz. határozatot a nőkről, a békéről és a biztonságról, amely felszólít a nők részvételére a konfliktusok rendezésének minden vonatkozásában és minden szinten, az 1820. sz. határozatot a szexuális erőszakról a konfliktusok idején és a konfliktusok utáni helyzetekben, valamint a korábban említett határozatokon alapuló, ezt követően elfogadott 1888., 1889., és 1960. sz. határozatokat; kéri ezért, hogy támogassák és biztosítsák a nők békefolyamatokban való részvételét, és ismerjék el, hogy a nemi perspektívát be kell építeni a konfliktusmegelőzésbe, a békefenntartó műveletekbe, a humanitárius segítségnyújtásba és a konfliktus utáni helyreállításba; tiltakozik a háborús területeken élő nőknek pusztán női mivoltuk miatt okozott rendkívüli szenvedés ellen; kitart amellett, hogy az ilyen jellegű szenvedést okozó cselekmények, például a lányok ellen a katonák által elkövetett nemi erőszak, a kényszerprostitúció, a nők erőszakos megtermékenyítése, a szexuális rabszolgaság, a nemi erőszak és a szexuális zaklatás, valamint a csábítással történő megszőktetés olyan bűncselekmények, amelyeket nem szabad figyelmen kívül hagyni; hangsúlyozza, hogy ezeket az Uniónak olyan alapvető problémákként kell kezelnie, amelyeket tekintetbe kell venni; hangsúlyozza, hogy elengedhetetlen a terhesség-megszakítás lehetőségének a biztosítása azon nők és lányok számára, akik a fegyveres konfliktusok során nemi erőszak áldozataivá váltak;
5. hangsúlyozza, hogy a nők méltóságát sértő büntetlenség – többek között a konfliktus-zónákban elkövetett nemi erőszak – elleni küzdelem alapvető fontosságú a stabilitás és a tartós béke helyreállítása szempontjából; üdvözli ezért, hogy a mali kormány a Nemzetközi Büntetőbírósághoz fordult, valamint hogy a Maliban elkövetett emberi jogi bűncselekmények és visszaélések vizsgálatára nemzetközi vizsgálóbizottságot állítottak fel;
6. sürgeti a Száhl öv országait, hogy vizsgálják felül a nőkre és a tulajdonjogra vonatkozó jogszabályaikat; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a nők az általuk megművelt és lakásuk helyszínéül szolgáló földterületek tulajdonosai legyenek;
7. kiemeli a saharai nők esetét és jelentős szerepüket a saharai társadalomban – különösen a menekülttáborokban –, ahol az írástudatlanság a spanyol gyarmatosítást követő időszak után rohamos csökkenésnek indult, és a kezdeti 95%-os arány után ma már mindössze 5%; kiemeli a nőknek a saharai intézmények kialakításában betöltött kulcsszerepét, valamint magas részvételi arányát a döntéshozatali eljárásokban minden szinten: a helyi bizottságokban, a Parlamentben és a kormányban;
8. elítéli az emberi jogokat sértő cselekményeket, amelyeknek a Marokkó által megszállt területeken élő saharai nők az áldozatai, különösen pedig a zaklatásokat és a nemi erőszakot, amelyekhez a marokkói megszálló erők a saharai nép megfélemlítése végett folyamodnak, megakadályozva törvényes önrendelkezési jogukért folytatott küzdelmüket;
9. felhívja a figyelmet a nyugat-saharai nőknek a béke fenntartásában, a párbeszéd előmozdításában, a konfliktusok rendezésében és a saharai társadalom és struktúrák megőrzésében betöltött szerepére;
10. elítéli, hogy a demokrácia és az emberi jogok európai eszközével (IEDDH) beavatkoztak harmadik országok belügyeibe és megerősíti az emberek szuverenitáshoz való jogát,

valamint azt a jogukat, hogy saját sorsukról külső beavatkozás nélkül döntsenek; úgy véli, hogy a nők jogainak védelme és a nőknek az élet minden területén való aktív részvételét támogató politika előmozdítása alapvető fontosságú a demokrácia szempontjából valamennyi országban;

11. elismeri ugyanakkor, hogy demokrácia és az emberi jogok európai eszköze pozitív szerepet játszott a nők jogainak védelmében és a demokrácia megszilárdításában harmadik országokban;
12. üdvözli az Afrikai Unió által a nők jogainak előmozdításáért tett erőfeszítéseket, és emlékeztet arra, hogy a Nyugat-afrikai Államok Gazdasági Közössége (ECOWAS) kulcsszerepet játszik a régió stabilitása szempontjából;
13. felszólít a veszélyeztetett csoportok, például a nők, gyerekek, valamint a fogyatékkal élő emberek sajátos helyzetét figyelembe vevő politikák kialakítására, valamint ezzel összefüggésben a megfelelő infrastruktúrák, például kórházak, iskolák és oktatási felszerelések, valamint a szükséges szociális, pszichológiai és adminisztratív segítségnyújtás biztosítására; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a helyi nőszervezetekkel együttműködjenek, és hogy ezekkel konzultáljanak;
14. rámutat arra, hogy beiskoláztatásuktól fogva külön figyelmet kell fordítani a lányok és fiúk nemekkel összefüggő kérdésekkel kapcsolatos oktatására annak érdekében, hogy a Száhil övben fokozatosan megváltozzon a hozzáállás és eltűnjön a társadalmi sztereotípiák, valamint hogy a nemek közötti egyenlőség a társadalom egyik alapelvevé váljon;
15. kéri a Bizottságot, az Európai Külügyi Szolgálatot (EEAS) és a Tanácsot, hogy bátorítsanak a régióban még több országot arra, hogy hozzanak kifejezetten a nők és a lányok jogait előíró jogszabályi rendelkezéseket, és adjanak prioritást az e jogok biztosítására irányuló programoknak, különös tekintettel a közszolgáltatásokhoz való hozzáférésre (többek között az oktatás terén), az egészségügyi ellátáshoz való hozzáférésre, a szexuális és reprodukciós jogokra, a kölcsönfelvételre az élelmiszer beszerzése, illetve a föld és a termelési erőforrások használata tekintetében (különösen vidéki térségekben), az egészségügyi ellátáshoz és az igazságszolgáltatási rendszerhez való hozzáférésre, a nők gazdasági függetlenségének előmozdítása érdekében, segítséget nyújtva számukra a nem hivatalos munkából a hivatalos munkába történő átállásban és a politikai és gazdasági döntéshozatalban való részvételükben, valamint a lányokkal és a nőkkel szembeni erőszak minden formájának felszámolására törekedve, beleértve a fiatalok kényszerházasságának és a női nemű szervek megcsonkítása barbár gyakorlatának megszüntetését;
16. hangsúlyozza, hogy a családon belüli erőszak nem magánügy, és hogy az erőszak nem menthető fel azzal sem, hogy az adott kultúrára jellemző okokból vagy vallási meggyőződésből követik el;
17. arra ösztönzi a Bizottságot, az Európai Külügyi Szolgálatot és a partnerállamokat, hogy a béketárgyalások során helyezték előtérbe a büntetlenség kérdését és biztosítsák, hogy a nemi erőszakot elkövetőket bíróság elé állítsák;
18. kéri a Száhil öv országait, hogy fogadjanak el a nők elleni erőszak minden formáját – ideértve a családon belüli és a nemi erőszakot, a szexuális zaklatást és az ártalmas

hagyományos gyakorlatokat, így a női nemi szervek megcsonkítását és a kényszerházasságot, különösen kiskorú leányok esetében– tiltó és megfelelő szankciókat előíró konkrét jogszabályokat és rendelkezéseket; hangsúlyozza, hogy fontos az áldozatok védelme, az egyedi szolgáltatások nyújtása és a támadók büntetlensége elleni harc, és ennek érdekében biztosítani kell, hogy e bűncselekményeket kivizsgálják, büntetőeljárást indítsanak és megfelelően büntessék azok elkövetőit, valamint hogy minden nő teljes körűen, valláson vagy etnikai származáson alapuló hátrányos megkülönböztetés nélkül hozzáférjen a igazságszolgáltatáshoz;

19. emlékeztet annak fontosságára, hogy a helyi női szervezeteket bevonják a projektek összeállításába és végrehajtásába, figyelembe véve ismereteiket és tapasztalatukat, és megkönnyítve a nemzeti és nemzetközi közfinanszírozáshoz való hozzáférésüket;
20. felszólítja a Száhil öv államait, hogy biztosítsák minden lány születési anyakönyvi bejegyzését, és azt, hogy a későbbiekben alapfokú oktatásban részesüljenek;
21. kéri az EU Száhil övvel és az emberi jogokkal foglalkozó különleges képviselőit, hogy dolgozzanak ki közös fellépéseket, amelyek célja, hogy jobban garantálják a nők jogait a térségben, harcolva többek között a nem alapuló erőszak és az erőszak minden egyéb, a nők méltóságát sértő formájának büntetlensége ellen; nyomatékosan kéri a Bizottságot, az Európai Külügyi Szolgálatot és a partnerállamokat, hogy a kétoldalú támogatási programok keretében kezeljék prioritással a nők jogait és a nemek közötti egyenjogúság ügyét, és hogy irányozzák elő a nők társadalmi szerepvállalásával és a nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos kezdeményezések fenntartható és kiszámítható finanszírozását; különösen elítéli az erőszakot, mint a nők társadalmi és gazdasági szabadságának legfőbb akadályát; hangsúlyozza, hogy a nők és férfiak közötti egyenlőség előmozdítására irányuló politikát horizontális kérdésnek kell tekinteni;
22. sürgeti a nemzetközi közösséget, hogy biztosítson több forrást a nők jogainak és szerepvállalásának előmozdításához a régióban;
23. megjegyzi, hogy az emberkereskedelem a szervezett bűnözés szélesebb körű problémájának része, amely magában foglalja a kábítószer, az olaj, a cigaretta, a hamisított gyógyszerek és a lőfegyverek tiltott kereskedelmét; sürgeti a Száhil öv országainak vezetőit, hogy működjenek együtt a bűnüldözési rendszerek megerősítésében, a tiltott kereskedelem valamennyi formája, de különösen a régióban élő legfiatalabb és legszegényebb nők egy részét érintő emberkereskedelem felszámolása érdekében;
24. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy sem a 2011. március 21-én elfogadott, a Száhil öv biztonságára és fejlődésére vonatkozó uniós stratégia, sem pedig az e stratégiáról a Külügyi Tanács által 2012. március 23-án elfogadott következtetések nem tartalmaznak hivatkozást sem a nemek közötti egyenlőség előmozdítására, sem pedig a nők helyzetére vagy a nők jogainak védelmére vonatkozóan;
25. sürgeti a Száhil öv országait, hogy fokozzák a nem kormányzati szervezetekkel, a civil társadalommal, az ENSZ-szel és az Európai Unióval való együttműködésüket a nők jogaira a figyelmet felhívó kampányok kidolgozása érdekében;
26. sajnálja, hogy a Bizottság nem helyez kellő hangsúlyt a szegénységgel összefüggésben a

nemek kérdésére; úgy véli, hogy az Uniónak foglalkoznia kell a nők sajátos igényeivel és szociális védelmi csomagokat kell készítenie a nők előtt álló kihívások leküzdésére; hangsúlyozza, hogy a nemek közötti egyenlőség és a nők politikai és gazdasági felelősségvállalása alapvető fontosságú a fejlődéssel és a szegénység csökkentésével kapcsolatos célkitűzések megvalósításában a Száhil övben; felszólítja az Európai Unió intézményeit annak biztosítására, hogy a nemek közötti egyenlőséggel és a nők társadalmi szerepvállalásával kapcsolatos szempontok beépüljenek a Száhil övre vonatkozó minden uniós fejlesztési politikába és programba;

27. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a Millenniumi Fejlesztési Célok elérése szempontjából kulcsfontosságú területeken – az élelmiszerbiztonság, az egészségügy és az oktatás terén – végrehajtott költségvetési megszorítások tovább súlyosbítják a Száhil övben tapasztalható élelmiszer- és humanitárius válságokat; hangsúlyozza, hogy a mezőgazdaság, az élelmezésbiztonság és az élelmezés terén végrehajtott szerkezetátalakítási intézkedések, valamint a földfoglalás jelenségének felszámolására irányuló konkrét intézkedések alapvető fontosságúak az inkluzív és fenntartható növekedés előmozdításához, valamint annak érdekében, hogy a Száhil övben ne ismétlődjenek meg évről-évre az élelmiszerválságok;
28. elismeri a nőknek a Száhil öv fejlődésében betöltött alapvető szerepét, különösen az élelmezés, az élelmezésbiztonság és az élelmiszerek termelése tekintetében, hiszen elsősorban ők végzik a mezőgazdasági munkát, jóllehet továbbra is ritkán nyílik lehetőségük arra, hogy tulajdonosává váljanak az általuk megművelt földnek; kéri a Bizottságot, hogy ismerje el a nők élelmezésbiztonság terén kigazdálkodóként betöltött alapvető szerepét, és fektessen be e nőket támogató programokba; hangsúlyozza, hogy az uniós stratégiának olyan fellépésekre kell összpontosítania, amelyek rendeltetése, hogy a legsérülékenyebb emberek számára biztosítsák – különösen vidéki övezetekben – a mezőgazdasági képzésben, táplálkozási, egészségügyi és a munkakörülményekre vonatkozó oktatásban való részvétel lehetőségét, és hogy az inséges időkben biztonsági háló álljon rendelkezésükre; hangsúlyozza, hogy a mezőgazdasági kistermelők – közöttük különösen a nők – számára jobb hozzáférést kell biztosítani a mikrohitelhez annak érdekében, hogy ne csupán fenntartható módon termelhessenek, hanem kibontakoztathassák termelési lehetőségeiket, beruházhassanak a jobb vetőmagba, műtrágyába és öntözőberendezésekbe, valamint rendelkezhessenek a terményeik kártévők és betegségek elleni védelméhez szükséges eszközökkel;
29. hangsúlyozza az Európai Unió humanitárius segítségnyújtásának szükségességét, amely támogatás hozzájárul a Millenniumi Fejlesztési Célok eléréséhez; hangsúlyozza az anyák egészségének a gyermekágyi elhalálozás csökkentése, a szexuális és reprodukció egészségügyi ellátáshoz és a családtervezéshez való általános hozzáférés elérése tekintetében történő javítására irányuló cél fontosságát; kiemeli a szexuális és reprodukció egészséggel kapcsolatos oktatás és tudatosítás fontosságát, ez ugyanis nélkülözhetetlen a nők egészsége szempontjából;
30. megjegyzi, hogy az egészségügyi rendszerek megerősítése érdekében egészségügyi programokat kell kidolgozni és végrehajtani, figyelembe véve, hogy a világgazdasági válság negatívan hatott a HIV/AIDS, a tuberkulózis, a malária és más betegségek terén elért már eredményekre.

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	2.9.2013
A zárószavazás eredménye	+ : 14 - : 0 0 : 0
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Edit Bauer, Marije Cornelissen, Edite Estrela, Mikael Gustafsson, Astrid Lulling, Joanna Senyszyn, Marc Tarabella, Inês Cristina Zuber
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Rosa Estaràs Ferragut, Mariya Gabriel, Iñaki Irazabalbeitia Fernández, Nicole Kiil-Nielsen, Antigoni Papadopoulou, Angelika Werthmann

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	24.9.2013
A zárószavazás eredménye	+: 46 -: 0 0: 13
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Pino Arlacchi, Elmar Brok, Jerzy Buzek, Susy De Martini, Mark Demesmaeker, Michael Gahler, Marietta Giannakou, Ana Gomes, Takis Hadjigeorgiou, Anna Ibrisagic, Liisa Jaakonsaari, Jelko Kacin, Tunne Kelam, Nicole Kiil-Nielsen, Evgeni Kirilov, Maria Eleni Koppa, Wolfgang Kreissl-Dörfler, Vytautas Landsbergis, Ryszard Antoni Legutko, Sabine Lösing, Ulrike Lunacek, Marusya Lyubcheva, Willy Meyer, Francisco José Millán Mon, María Muñoz De Urquiza, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Norica Nicolai, Raimon Obiols, Justas Vincas Paleckis, Pier Antonio Panzeri, Alojz Peterle, Bernd Posselt, Cristian Dan Preda, Fiorello Provera, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Werner Schulz, Sophocles Sophocleous, Laurence J.A.J. Stassen, Davor Ivo Stier, Charles Tannock, Eleni Theocharous, Geoffrey Van Orden
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Jean-Jacob Bicep, Biljana Borzan, Metin Kazak, Emilio Menéndez del Valle, Norbert Neuser, Doris Pack, Jean Roatta, Marietje Schaake, Helmut Scholz, Alf Svensson, Ivo Vajgl, Renate Weber
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok) (187. cikk (2) bekezdés)	José Manuel Fernandes, Isabella Lövin, Antigoni Papadopoulou, Raül Romeva i Rueda, Jarosław Leszek Wałęsa